

מעריב

כ"א באייר, תשמ"ו 30.5.1986

המנה בן-מוחה
דודמנים, קינג סייז
הקריאדה בתל-אביב
המנה ברלין
המנה ברזל חלוד

שרתון חזקה

תערוכת וירג'יניה מעולה

אזהרה - משרד הבריאות קובע כי חשישון מזיק לבריאות

הנהלת המעריב

טמפו - תשלובת הגדולה במשקאות הצרפתית בידה. משקאות קלים ומשקאות חסמים.

טמפו - תשלובת המשקאות הגדולה בישראל, מייצרת יותר סוגי משקאות לבחירתך מכל חברה אחרת בארץ - 79 משקאות משובחים מבירה ועד מיץ, ממשקה תוסס ועד משקה קל - מבחר עשיר בטעמו ובחוקו.

ועכשיו מכריזה תשלובת המשקאות הגדולה ביותר על המשחק הגדול: זהו את 10 המשקאות הבאים מבין 79 המוצגים בתמונה, רשמו את מספר המשקה ליד הגדרתו ושלו את הטבלה בצרף פרטים לטמפו, ת.ד. 1993 ת"א. בין כל התשובות הנכונות אשר יגיעו למשרדנו עד 30.7.86 יוגרלו פרסים יקרי ערך.

(אין הגבלה על מספר התשובות שניתן לשלוח. אין צורך לגזור הטבלה מזהעזון - ניתן להעתיקה ולשלוח התשובה על דף נפרד.)

הגדרה	מס' הבקבוק שבצילום
1. 1/2 ליטר דואט קולה	
2. בירה טובה בבקבוק	
3. שר מאלט בבקבוק	
4. קנקלית גוזה בטעם למון ליים	
5. טמפו משקה קל אשכוליות בפחית	
6. טמפולי משקה בטעם ענבים	
7. בירה טובה בפחית	
8. טמפו משקה קל תפוזים בבקבוק 250 מ"ל	
9. קנקל 2 ליטר גוזה בטעם תפוזים	
10. מיציץ - 100% מיץ מתפוזיץ טריים	

הצלחת לנחש? תתחיל להתרשם! אחד מהפרסים האלה יכול להיות שלך:

- ★ מכונית אוטוביאנקי
- ★ 15 טיסות לחו"ל
- ★ 150 טרניסטורים
- ★ 1500 ספרי ילדים
- ★ בתאריך 25.6 תתקיים הגרלת ביניים ובה יוגרלו:
- ★ 5 טיסות לחו"ל
- ★ 50 טרניסטורים
- ★ 500 ספרי ילדים

הזוגות חסופות תתקיים בתאריך 31.7.

א. כל הזוגות חסופות מוכיחות טיפ טמפו, וזאת השלש נציג משרד הפרסום, טמפו למקום הידון. ב. על עובדי טמפו ולפרסום יעזבו משרדו המדעי החשובות אחרות.

כל אחד והטמפו שלו

32x פה! פה!

הזוגות חסופות

ENGLISH PRESS: EXPRESS THE OBSERVER THE TIMES SUNDAY TELEGRAPH SUNDAY EXPRESS THE SUNDAY TIMES

מגזין קולות

בסטימצקי חודש הספר העברי 30.5.86

מדינת ישראל

בדיוק 30.5.86 - 30.6.86

נפתח חודש הספר העברי

ועוד... 10% הנחה על כל הספרים בעברית

25% הנחה על כל הספרים לקונים ב-75 ש"ח ויותר

הנחה נוספת

כדאי להיכנס לסטימצקי. אירועי חג הספר העברי יערכו במשך כל החודש הנחות, מבצעים וקניה באווירה נעימה. מבחר הספרים הגדול בישראל (המבצע אינו כולל ספרי לימוד, וכן סדרות ואנציקלופדיות הנמכרים, כבר במחיר מוזל). מכבדים כרטיסי אשראי על כל הספרים שבמבצע.

מאות ספרי טבע מרהיבים באנגלית ב-25% הנחה ויותר.

מאות אלבומים, מרדכי, מוזיקה, ומחקרים הכוללים תמונות צבעוניות, מפות, רחב של טבע, בר וחיית, זוחלים, נחשים וחרקים, ציפורים, דגים, צמחים, עצים, קקטוסים ופרחים, שלם הים חקסום ותחיים ו ועוד ועוד...

The History of Art

בלעדי לסטימצקי היסטוריה של האמנות מאמנות מברית העתיקה עד לאמנות המודרנית של שנות השמונים. ציור, פיסול וארכיטקטורה בבד אחד מקיף ומרשים שנתר עיי קבוצת מומחים בן-לאומית. 1,200 תמונות, 600 מצגות, מחיר חד פעמי 29.- ש"ח בלבד!

ספרים זה סטימצקי

סוכפסכום

14 באייר, תשמ"ז 30.5.1986
1986 כל הזכויות שמורות ל-מסריב

עורך: צבי לביא
עריכת: תמר גיא
עיצוב ועריכת גרמית: יורם נאמן
גרפיקה: נטע גרינשפן

קולות יקרי

לפני מרחל חשבוני 42 של המגזין הדתיים ליד קולות "היכל" במתחם הקהילה. שום סנה למסכת, בודאי לא עבור כתבתו בוקי נאח, שהיה מעדיף בילוי מרני יותר בלילות שבת מאשר במעדרו המאולתר של נציגי התקשורת שנסד שם בין המפגשים לשוטרים. זה שמאחורי הסרט השבועי הנדוש של התמונות הקולנויות, משתנה מאבק משפטי ממושך ש שקט, גם עלילות שווא חסרות. בוקי מגולל אותה במתח המוסף, "סינמה בן-מוחה" הוא שור מוכבים חכמים אלמונים של מלחמה חשבת הפתח-הקוואות. שלמה ועליזה קמחה, השכנים הקרובים ביותר ל"היכל", אשר בשם השכל הטמני והנפשי הגנוס להם ממים תחומים הדתיים לחשיג אזורי מניעה שיאסרו חצות קולטע בשבת. "בובת גומי" כמי שניה אותם חשומט. כל כך מעורבים במשפטים עד שגן-מוחה לא יודע מי הפרקליטים הנפשיים בשמו ומי משלם את שכרם. ממליץ על הסיפור הזה. נכתב ביום חול.

ל גשן אהרן שוחאי כתבת סיפור על המדרמנים, והחברים לא ידעו למי היא מתכוונת. זה חרש שלא ידע את יקונהאל מדרמן, מייסד הקיסרות המשפחתית של בתי-המלך, שנשען האצ"ר היתה השבוע האחרונה החשובה התורנית ב"קניג דיוויד" שלהם. מדרמן האב ידע מה טוב לעסקים כשעשה יחסי ציבור מההיסטוריה שהתגלגלה בטורקליני והלשון שלה, מי זכר, למשל, שמכונת המלחמה ב"1947 החלה להתגלגל ב"דן" הליאביבו וחס הממשלה דאו לוי אשכול ז"ל היה מתאבסן שם כשהילק את זמנו עם משרד הבטחון, ואינן לילה העיר אותו שגירי בריית-המועצות עם הסיפור על ריכוזי צבא ישראליים בצמון ותמרים למלש לסוריה. אשכול, במיגמה, היה מוכן לקחת מיד את השגריר לטיוול בוללי כי שיתכח במו עיניו שהכל פרי דימיון של הקרמלין. תרדסי לא היה מוכן לקבל אמת אחרת. מנקת המשיכה למכור את הלוקס. המצרים בלעו אותו והכניסו צבא לסיני. בשבוע הבא נוא את גם ירשלים לזכר המאורע.

זה הבנים המגנל תומם את רשת בתי המלון, כמעט לא משחק על יחסי צבור. העובדה שנגלגלים אותם עם מיליונרים חדשים אחרים בעלי שם זהה, לא מטרידה כל זמן שהמסמרים משפחה למרות שההיירות בשפל. טל בשן חלכה לבדוק את סוד התעללות, נקשי וכתח לשינוף מעולה מלא מצד כל הצעירים. למולה נשאר אבא מדרמן בתמונה, לבבי מתוך כוונה, והסוד פוענח. "קניג סיווד". כתבת הצבע המרכזית.

נעה יעוועה-לייט, כתבתנו בגרמניה המערבית, יצאה לסיור מאחורי מסך הברזל. כבר לא מסע אל כוכב אחר, ובכל זאת משדה אחד השומע מרחבט ונעט האישיים שלה. התחנות האשונות היחח ברלין המודרנית. אחרי המונה, כשיצאה לסקר את תבחייות לנשיאות ושתיה ושעיריות ולדחיים, קמצה לביקור בבוסמשט ובמרא. השבוע מהדורת ראשונה של פרי ומהנה על ברלין שמאחורי החומה, גרמנים ויהודים (בניהם קרוב של חנוך ליון) שם השיר "מסך ברזל חלוד" יהיה גם שם הסיידה שהמשכה בשבועות הבאים.

משה שוש אבול. כתבת בעמ' 14-15. צילום: דפנה קצור.

6	סינמה בן-מוחה מאת בוקי נאח
12	קניג סיווד מאת טל בשן
18	משוש בתחמושת עיט מאת שרית פוקס
19	הצד הדביעי של המטבע מאת יהונתן גפן
21	אסור להתרול מאת מוטי זרסקי
27	טיוול...סומשובוע" אל עינות גבחון מאת נילי פרידלנדר
32	שטח פרטי עם מוית כהן מאת נורית ברצקי
34	צוקריאדה מאת אבי דו
39	לאכול בחוץ מאת מאיר
40	חלודה על מסך הברזל מאת עפרה יעוועה-לייט
44	שלושים מלס מאת יהודית חנוך
47	שימודים מאת מאיר עוזיאל
48	חיים ואוהבים מאת תמר אבידור
49	מוטהאוו מאת ינאל לב
49	הוורוסקופ
52	מעריב" למני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

צוהק מי שצוהק ראשון

...זה די רגיל. בעוד שבוטע גם אני אראח כן."

"איזה מול שהאמנה חשנה היא עור-יעין"

ל חברות העלמן עומדות בתור אאלה."

"קר מה נראו"

"היו אורח את זיו"

לחמי מומחים ויהי די קל, עכשיו צריך לחוש את מעבר המכש."

נכתב ביום חול

סינמה בן מוחה

עליזה ושלמה בן מוחה: מצבם הנופשי מרדיר.

שלמה ועליזה בן מוחה, קרובים קרובים לקולנוע. היכל בפתח תקווה, הכוכבים האלמוניים שמאחורי מלחמות השבת, בובת הנומי של החגים הדתיים המשתמשים בהם במאבק המשפטי להפסקת ההצגות בלילות ששי. הוא לא מכיר אישית את עורכי הדין המופיעים בעזמו ומגנבים באסממה שלו ובמחלות המעיים של אשתו, ולא יודע מי משלם את שכרם.

מאת בוקי ואה צילומים: ראובן קספר

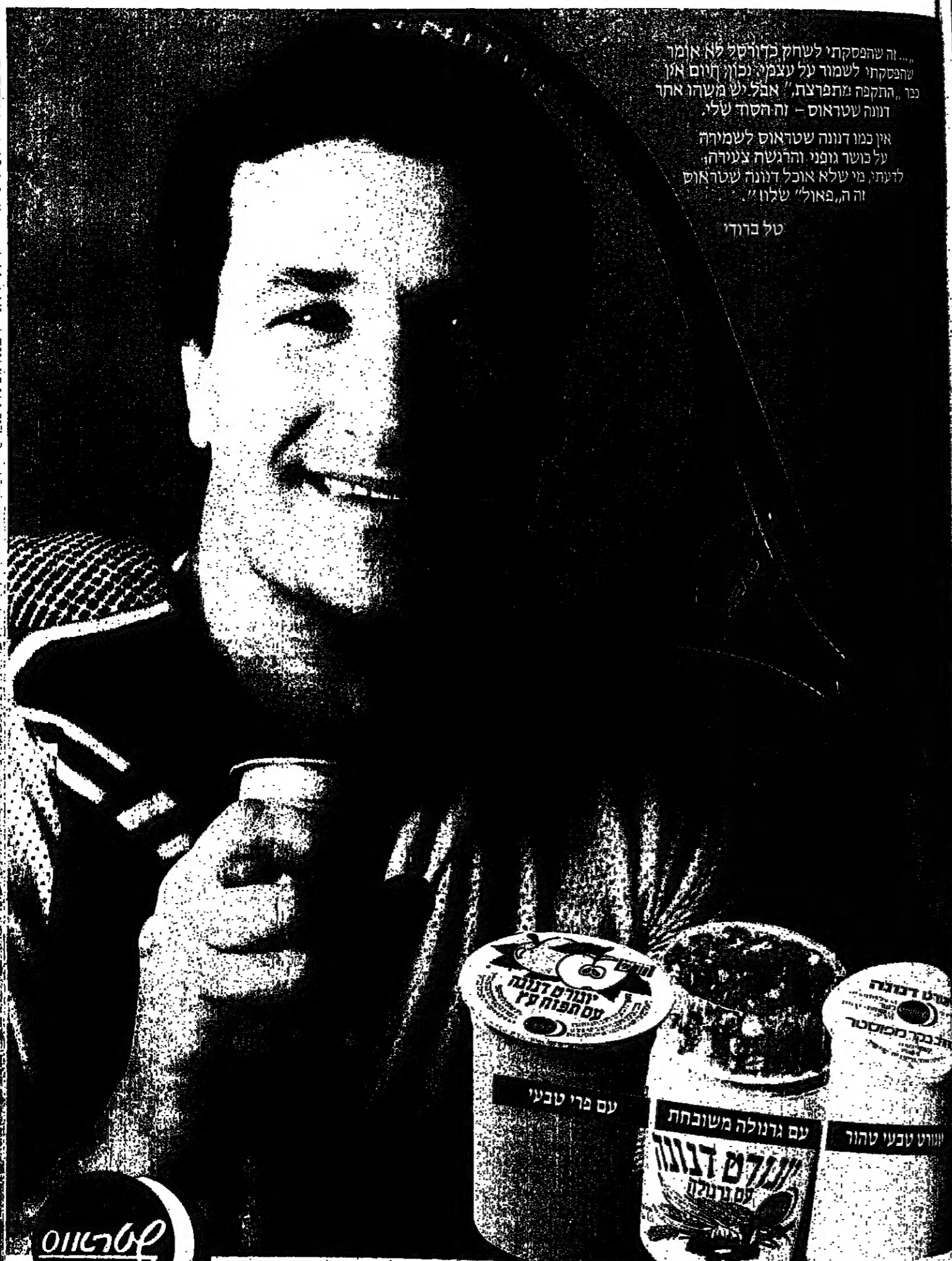
למי שמונה שנים קנו שלמה ועליזה בן מוחה את חדרה בקטנה השלישית של הבית ברחוב חיים עזר 32 בפתח תקווה, עם חדר המיטות הקרוב ביותר לבית קולנוע כלשהו בישראל. בליל הקירבה הזאת לקולנוע "היכל" - ששה מטרים בסך הכל - הם מגויסים בשנתנים האחרונות ל"חיל האוויר" של החוגים הדתיים באם המושבות, כשרות פעיל של המפגניים נגד הקרנת סרטים בלילות שבת, כשהקרוב בעיצומן, מתחיל חיל האוויר "להפגין" פתחים תרים מרפסת, ומתחילים לצעוק מלמעלה, לפעמים גם מספק להם "חיל הרגלים" של "כוח סלומון" - שליטי מחנה: את "חיל הרגלים" מכריזה המשטרה באלות ובבעיות. את חיל האוויר מגרשים בעזרת "חילי קרקע" ובעיות. שלושה ארבעת חבוקי מצלמות - "חיל האוויר" סוגר מיד את הדגים וחוזר לכסיה, לפעמים, כיום יפה, "חיל האוויר" יורד ומסייע ל"חיל הרגלים" לצעוק מאחורי מחסומי המשטרה. המונומים האלה הם כבר חלק מהחוקי שנוצרו בקרבות השבת בפתח תקווה, אצל המשתתפים הקבועים - דתיים וחילוניים, עותנאים ומשכנח החות המשרה.

שלמה בן מוחה, שחזיר בבית המשפט שאינו זוכר אם קרא לעבר תשכ"ח ברגע של כעס "נאצים", הוא לא רק "חיל האוויר" של קהל מחוסי החג בפתח תקווה, הוא גם הסיבה הישירה של הדתיים למנה את קולנוע "היכל" בלילות שבת בצורה מסודרת באמצעות צו של בית משפט, אגב, ישנים על הספסל (חמשך בלמוד הבא).

[illegible][illegible]

את
 המכ
 עצמ
 סוכל
 תקוה
 'המ
 בשמ
 הנש
 והחל
 כל
 את ר
 ,
 בית
 שנספ
 לככ
 כפת
 רחצ
 לסג
 אשר
 ע
 שלוש
 שהל
 הקט
 תלונ
 כן
 שמו
 כל
 כלי
 חוא
 יכ
 כשל
 יתר
 לס
 לבית
 א
 האש
 חס
 לשמ
 ירח
 הרע
 מ
 מע
 א
 מהכ
 ת

מה הסוד שלי?.. יוגורט דנונה שטראוס!

... זה שהפסקתי לשחק בדוקסל לא אמר
שהפסקתי לשמור על עצמי? נכון! חתום אמן
בן, התקפה מתפרצת! אבל יש משהו אחר
דנונה שטראוס - זה הסוד שלי.

אין כמו דנונה שטראוס לשמירה
על כושר גופני והרגשה צעירה.
לדעתו, מי שלא אוכל דנונה שטראוס
זה, ה"פאול" שלו.

טל ברודי

המנהל שבת ליד קולנוע "היכל" למה ברמחה לא מבקש מהם להפסיק (צילום: שי אבריל)

המועדון נפתח בעשר וחצי

לא רואים אור בקצה המנהרה המייאשת
הזאת שקוראים לה קולנוע "היכל".
הקולנוע לא מתכוון לסגור את שעריו בלילות
שבת, הדתיים לא מתכוונים להפסיק לחגוג,
המשטרה לא מתכוונת להפסיק לעמוד
באמצע - ולהקשות את בריה, את נקודת
החיכוך הזאת אי אפשר להפסיק לסקר. חש
והחלילה, עלולה לעוף שם אינו אלא ולנפץ
איוזה מרצון, ובנקודת החיכוך הזאת בין דת
למדינה עלול להתעורר איוזה אברושמי. יום
אחד, בטעות, עלולים הדתיים להרגיש את
באי הסטנדרט של האחים נגר שליח הקולנוע,
ואלוהים ישמור ממה שעלול להתרחש שם.
התקשורת ליד "היכל" זה יותר
ממקצוע, זה יותר מבילוי, זה כבר אורח חיים.
מועדון של יום שיש שבו מבלי עיניים עם
כרמל מנשה (קול ישראל), ירון דקל (נפ"צ)
חיים בודיא (ידיעות אחרונות), מאיה עשת
(חדשות), יעל פישביין (רדו), נחית אמית
ורובין שפירא (הארץ), זכרית חורדי (על
המשמר), ולעמיתים גם צוות טלוויזיה ישראלי
או זר. רק מושה לוי (הצופה) הוא
הצניעונואי הציני-מגני, גם וקד עם
המפגשים וגם וזכר בראש כדי שיוכל לכתוב
במצאני שבת.

רק הצלמים מתחלפים: מתחלפים
בלחשף מכות, הדתיים לא מסכימים שיצלמו
אותם, גם לא ביום חול, למעמים זה נגמר
בצערות שאבעס. למעמים, ביום ראשון,
שוא קורה בעתונים על מה שנעשה מתוך לבית
הקולנוע.
לשופט טימן גמאסו המשחקים האלה. אין לו
יותר כוחות נשיים לטענת המשנה של בני הוג
ברמחה, כתב בחתולתו וסרב גם הפעם לפסול את
צגמו - כדי שיעשה צדק בעניינו של ברמחה
וישמר שלמן וחקק במרינת ישראל.

סינמה בן-מוחה

(המשך מעמוד 8)

השופט כיצר נכנסו אנשי הציבור הדתי במ"ח לחיו
של בן-מוחה, שילחו אליו עורכרדיו, פטיכאטורים,
רופאים ורעצי רעס, שהחזיקו אותו על עשרות
מסמכים לטובת עניינם. השופט רגז על עורכרדיו
שביקשו ממנו לפסול את צגמו. בעניין זה נושא
ציבורי, בעוד הם מסתגלים להציג כבעיה פרטית של
משפחה ברמחה. את התנהגותם של חלק
מעורכרדיו הנריד בית השופט כהוצפה בלתי
נכבדת, בפית מוכה ומעוותי אמת.
השופט טימן מבריל בין ברמחה ואיש שוא
דובר אמת, לבין ברמחה המוחזק בעיני "רובת גומי"
של החוגים הדתיים. וכך הוא אומר: "אי אפשר
להשתחרר מההרגשה שהאיש מנוצל על פי הצרכים
המדיניים, פעם כאיש דתי שאין לו תרשה, כשהרבר
נחוצ לעתידה בבני", ופעם כאיזה רגיל שמנוחתו
מספרת על ידי גניעה בבריאותו. אותו ברמחה, זה
שסם הקול של הסרט, ציחקקים בקול, מובניות
וכיצא באלה רעשים שאינם מאפשרים לו לישון, לנח
ולאגוד כוח לשבוע עבודה הבא - איננו יכול לשמוע
את כל אלה, משום שההפגנות ליד ביתו וצערות
השאבעס שאבעס" שלת על כל הדעשים".

את ועד מצא השופט, שברמחה איננו מנסה
אפילו לישון משום שהוא משתתף בהפגנות
אלה בעצמו. הוא שואל: "כיצד לדעת
הפרקליטים המלומדים מתיישרת ההשתתפות
בהפגנות עם התיאור הכואב והרגש של אדם
המבקש לעצמו פיסת מנוח בליל השבת ואינו
יכול לרדום או להתרוע עם משפחתו על המרפסת...
אלו שוכנעתי כי מרבר באמת והומים בארם הסובל
מרעש ואי נוחות ומרבר רדך ביומנו למנן פעילותו
- נחא, אך למרא לאמישעם גראש שאין הדבר כך.
מר ברמחה נראה יותר כשרבן הנשא בשקט את
סיכל בכל הנוגע לתיק ביה השופט...".

הם לא בית הקולנוע והצופים בסרט אלא מארגני
ההפגנות, הבריו של ברמחה, ושאלו: מרע אין
ברמחה ורעס מהם להפסיק לחגוג כדי שיוכל לנח
בליל שבת.
בכך לא תם הסיפור. הדיון חתק ברמחה לא
נמס גם כאשר בית הקולנוע נסגר למטרות שיפוצים.
בתקופה זו התחוללו שינויים גם אצל הצדדים
היררכיים, החבר של מנס גולן ויהם גלובוס רכשה
את "היכל", ואילו מתחרה עלי חתם בעתידת חדשה
שהגיש בני הוג ברמחה עלת כי "גולר" לום יל
נוס, ארבעה ילדים כתוב שם בבית יש רק שלוש.
היכל" המשופץ נפתח לקהל, וברמחה, מכה
שנית, בשקט בשקט, כאילו נסתיים הדיון המשפטי
בפתח תקוה, חגש תיק חדש - הפעם לבית המשפט
ברמחה. ברמחה רבית רבית ו"ס שכנים נוספים של
היכל" ביקשו צו מגיעה חרש נגר הקולנוע. מקומם
של עליה ושלמה ברמחה לא נפקד. גם בתביעה
הזאת, כולל תצהיר המזכיר שברמחה נמצא כמו חמדי,
רעש גוראי. בדירתם, פרקליט הקולנוע הועק
לרחובות וביקש להעביר את התיק למקומו והסכיב
בפתח תקוה. השופט המר הנכבד, חתם הגיע ליוון
אצל השופטת. שרה פריש, אבל מלווה ומק העבירה
אותו לשופט התורן, ומי היה התורן ביום מחר? אי לא
שלי טימן.

נועם פרקליט: הדתיים וביקשו משופט השלום
הראשי יצחק ריבלין להעביר את התיק מיריה של
השופט טימן רבית מר, בצדק אחריו חזרו וביקשו
משופט טימן שפסול את צגמו. למיכסיו: חוצאות
המשפט הודעת מראש, השופט מערר עניינים וש
תעש לא יצאנה הצדק לאור. השופט מושע מזה

היכל

הפדרציה החדשה

הפדרציה החדשה כוכבים קינוג סייז

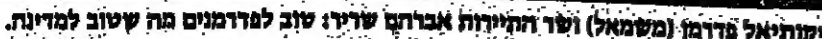
אל תבלבלו אותם
עם המיליונרים
החדשים בעלי אותו שם.
במשפחת פדרמן הוותיקה,
חניכי האסכולה הייקית,
אבות ובנים מתייחסים לכסף
בחרדת קודש. כל המציל
פרוטה כאילו הציל עולם
מלא. זן נכחד בעידן
ההילטונים והשרתונים.
עכשיו התיירות בשפל, אבל
הקיסרות שלהם משגשגת.
לא רע בשביל מי שהתחיל
בקונדיטוריה. מגי תאצ'ר
היתה אצלם אורחת השבוע.

ל איזה פדרמן את כותבת, פדרי
מן מעלייך? נו, זו וואם. שמונה
מלונות. אימפריה שכוללת חבי
רות בנייה, השקעות, נכסי רלא
נידרי, תיפוי גפס ונא, תעשייה
במחצית, תריות פטורות ממכס
- ועוד צירי להבדור במי מדובר. זה מה שקורה בארץ
בה צצים כל שני וחמישי מיליונרים חדשים בשם
פדרמן.
מדובר, אם כן, במרדמים הוותיקים - יקותיאל
ואחיו שמאל, ובבניהם מיקי ועמי שהתגנו לפני
שבעים, בעיצומה של עונת השל הגדולה בחיירות
הישראליות, תגינה משולשת: שני מלונות חדשים
שנתוספו לרשת, (רץ פנורמה תל-אביב וחופה), שני
אנפי מוסות חדשים (ברז תל-אביב וברז כרמל) וחית
משופצת חדשה בעיצובו של יעקב אגם (ברז
תל-אביב). סך הכל השקעה של 30 מיליון דולר -
סכום שאין ללול בו, במיוחד אם לוקחים בחשבון את
הזרזים הייקית של הפדרמנים כענייני כספים. ודי אם
לא המל העיזור הוא שהביא אותם עד הלום - ודי אם
בציין ש, ער הלום פירוש, בזון להיות גלגול של
כ-200 מיליון דולר לשנה, בערך שליש ממה
שמגלגלת תירדאן, התבירה השנייה בגולה במדינה. לא
רע בשביל משפחה שהתחילה בעסקי קונדיטוריה.
הפדרמנים יודעים כמי שאינם אחזים ראוותנות
(אצלנו אין מסוסים ואין יאכטות), את החגיגה
שנערכה למחרת יום העצמאות על הטיילת של
תל-אביב, העריש לכנות "התונה בחוג המשפחה". אבל
בעין בלתי מוויינת נראתה הטיילת כאילו נחת עליה
יום העצמאות מחדש ורגלי המרינה מתנופפים ברוח,
תומחות מגגות מארשים, שוטרים מכונים את התנועה
ואורחים אלגנטיים מסלחה ושמנה של ארצנו
הקטנטנות מכרסמים חסינים בשמש האביבית. גם
הנאום של יקותיאל פדרמן, מייסד האימפריה, כן נד,
לא דוידש בקטנותו הוא והחיר את האמריקאים
נמרצות מפני כניעה לטירור. זה מרגיז אותי, יסביר
אחרי-כך בעברית הייקית שלו, "קודם הם שלחו 700
אלף בנים שלהם ליהרג באירופה ועכשיו הם מפתחים
לטוס לארץ".
מי שמכיר את האיש יודע שהוא לא מתחפף
בנאומים ותגינים כמתחולות. במעמדו מרשה לעצמו
יקותיאל פדרמן לומר את דעתו הישר לבעלי הדבר
עצמם, כבר שנים שהוא מנהל התכתבויות ענייניות
וקשרים אישיים עם מנהיגי העולם. את רובם חכיר
(המשך בעמוד הבא)

פדדמו לא תהטקמ מלכתחילה בעסקי
תמלולות. מחשבוני תקשורת וישו לכל
מיוי חשבוני, ומכבר תקשורתות וישו לכל
באמת ידע להתאים את עצמו לצרכים
השונים של תחילי. איך אמר על עצמו
בצורתו האמיתי בנאום ההגיוני על צמ
שבועיים, ראשונים תמיד אהבו: "עצמ
של לא העלייה הגדולה הקים את
שגשגתי" כשחמרת קצוות האמנותיות
הקים את "אחרות" והגיוני "בהחזקת
אמנות" בראשיתו "ומכשירי" כל שלומ
כול הבורה בחמלה בגייה. כאשר מעלה

ולחשובנו, לעתים לתקופות ארוכות. הוא יודע היטב שגורם שווה הפרסום וההשקעה.

אם נדמין את אשף יחסי ציבור שני הדור הבצירי – מיקי וברדור עם – הם הוויזן הנמו. מיקי מסרם להתראיין. עמי עושה זאת בקשר. להביא אותם זה לצילום משותף זה חיוני נדיר. אולי הם, בני הדור השני לעסק, כבר אינם צריכים להוכיח את איש. השניים, שגולדו עם מרוויח כסף (ולחש רשת (תמשך בעמוד 51)

השליחות הבריטית. אמרו שאנחנו מסורסים
מסכים בנחמ במסמטה, אמר לו ידיו ללו אפילו
מסכים פשעשים בשביל ללמא תהולין".

מאז, כידוע, חלו כמה שינויים בהשקפה
הישראלית על צרפת, והדרך למלונות חייבים כבר הוכחה
עלה יותר. להוציא את המלונות שבנו (אין תלמידי)
"כרמל" ותכשווין אן פנורמה (היהל) בקו לן
מלונות הושת התרבותית מדי גרומס שיהיו להפסד
ממלון המלון. המלון הושת היה קרובת משקיעים
מצרית, ופער שוומס ונטוס לאחז קרובת הבריטית
ושיפוצו נאחז דורדיי מדי הושתל ותרבותו
בחדר הושתל. פרדמן קנה אתוה 1956 במרסותו.
כיום הן המלון הושתל ביתור בחדר 1958 קרובת
הקבוצה של פרדמן אן. אכרית" מדי קבוצת
משקיעים דרום אמריקאית (ביאשה עמר בן ציור)
שהסבכה בן כנהה וקבוצה 1972 בקנה. אן עיסיתו
מדי החדר הושתל, וקבוצה הן את הושתל הושתל
בתרבות נכוסה. פרדמן קנה אתוה "סושתל" ידיו עוד
ציון דן בתחתותיו של קיטילא פרדמן, מיליוני.

[illegible]

הי (בזמין) ובמיקי מדרמן: "מלון זה לא יהלומים, זה

מבטעות מניות חבנקים התקיים כנהלה ויכח סר
יציאה לבורסה פדמן האב היה בעד. בנו, מיק,
נגדד נמצאת. מסופו של רבד הניכח חתנפק גולה
מניות מלונות דן ופראויל סמכים נאם
תר. איכשהו דא חש שאמור שתכנן ישב בנקם
דא דק.

ישראל מדרום שנת 1914 ב"ה קצין
הגנדה האוירית, וזאי מלך, התחבס בבית
האסורים. בשנות השלושים ביקש יצחק
לחיות במסדרות סובייטיות בגרמניה ובאנגליה
והתחבס שם גם כן בגלל שם מלך. מסיבות
אלו ב-1946 ארגן כאן עבר קודם מסיבת
מסיבה בחיל האויר היישרי. מן קבוצה זו
היוצאים, אבל ראיתי שזה לא אספקטיון שבילי
היה של נדעם אפילו מן של מלך קדל (אבא)
ועם כל זה לא ילד מלשבת על חסותי (אבא)
תושב אני אלק איזה יום ללמוד באולם כמו

כל תוצעה ישראלית היתה לו מן התוצאות
כל כי לא חזר והראשון ששקע עם האצ
החריט, והחיסור שסייג לאישל 1942
עבר מדרמן בקעה. ירדניה! חמיש
ששמש מרכו לחילום הבריטים באור
ל'הצגה לבקש ממני לעבור עם ולחז
הרציה! ביום שש באב בן הקעה חס
האיה מר'נשן. שדרמן וחזית הא תהיל, לא נשי
המבטיים וגילה חנה תבנית משרות לחצות
הגי חסמס! אלמלכרדני לחיות, וגם ינשי
של מר'נשן הורדושים לתארגנות ותחשי
לצל מוח ומשאלות.

אני יכול לארגן לך את זה, אמר פרדמן
בני גל חיך עקש כשחשדתי לו תועות ולא
היה דרך, קראו האמנים ואני ממציא לעולם את
אמנם. הקצין התורעם מן הצעד הגבורה, וחס
לחיות, ופרדמן, בעזרת מבין תורבים יתום
התחנך, על האנצא התחיל על ויהי. אבא
לוי פרס. מלוריה. התחנכה ונורניה, במעש
לוי עשית שפרמילם שכאן מורגלים, ויהי
שוה רוסק על שליתות במקצוע צהל על
אלתי סמלים. חול שבויעים הצהלה
אחאסכס. והתן לסמך האשיל על הצבא
על 1945, על דר קנצא אלה בכל המוח
והצי אירופה. כל בארץ ישראל לחרותם
שקש שלוי. בגיל 30 כאן קיבל תורם על 50

עמי פדרמן חולם לנהל מלון קטן, אבל שיהיה "ממש פרפקט", וגם מיקי פדרמן שואף לעשות דברים "גבוה". המרפקציוניזם הוא מחלה משפחתית אצל הפדרמונים. מתכוון להצלחה בעסקים. לא מתים ממנה אבל יקותיאל פדרמן לא ישן טוב בלילה, אולי בגללה.

(המשך מהעמוד הקודם)

מכלול. קיבו יריד", וגם בה בעלות, שם הוא מקפיד להתייחס כל אימת שמגיע לאחד ראשי מדינתנו לאישיות חשובה בירושלים או אחרים של מדינתנו, להשקיע זמנו מתי תאצל. להלכסדרר היג (אל) הוא מביא ענייני התייחסו בישראל ושמירת ההיסטוריה בעולם והחשיפה קריסטיבר (היו נמר) הוא עולה משהיה. את טאורטא חריריור ככרבל את שחוריו לואיס ומן כיחול מללון. רלי לשיהי מדינתה על ככירי המדינה. לאחר שהעיר את התייחסו השקט כעסקת רלי החומות של בנו, מתיקה חשנה שרדון הכני פולטיקה גלובלית. אלה יתקומרת רדון הכני המבנים על סף, הוא חותב (היג) שרדון רואה עצמו כפרויד כסא, מדיניות שונה, שיש לו חרמילי את זה השקפה של מדינה חשונה שמורכב מנאולומית היג לקרוא את חשונות שהוא מקבל מתגורלים זה עתה. עשרה

[illegible][illegible]

פשוט בתחפושת ע

המוהלל החדשה של התיאטרון לילדים ולנוער, שוש אביגל, לא אוהבת את הכינוי קרייזסטית. היא מעדיפה לקרוא למסלול שלה - תיאטרון חיים גדול. בשנותיה האחרונות גם חווה אמרות עם עידן בן פחדתי לדבר עליו כדן שלא יגיד: ההיא מהטלוויזיה עם הילד המפגר

מאת שרית פוקס
צילומים: דפנה קצור

וש נולדה על גבול אוסטריה-גרמניה במצב הכריחה מגרמניה לפולין, הבשטה על ידי רוסיה. אמא של שוש סברה להביא את בתה לעולם בבית חדר לים גרמני. נאציס נאציס! היא זעקה, ואבא של שוש, הניקולוג ד"ר מילר, היה המיילד. הם נישאו בסוף המלחמה בקצה מסלול של מחבואים, טלטלות, גטו, פרטיואנים. כל אחד בנפרד, עברו המסעים מאזוריו, עד שנפגשו. כשהיתה שוש בת שנתיים וחצי הגיעה לישראל: ילדה גרמניה-פולנית, תמיה לראות עולם ישראלי לא מסונגן ולא אצילי. עכשיו בביתה באספה מתכופפת שוש אביגל לבכש עשבים בניגונה. בכל יום אני מגלה שהקדיקים עוד לא נגמרו, היא אומרת, אבל כאשר הם יגמרו, באמת אני יודעת מה אעשה. לאן תנתב את את האנרגיה, יצר ההרפתקה, תאווה המלחמה עם הרע, המזיק

שש מקרוב, אשה מוגעת ונפגעת, עצב והבלתי ודון, כשעסקה בביקורת תיאטרון וטלוויזיה ברדיו נע קולה בין ארוגנסיות ליבבה, רוער מזעם או מהרגשות. פניה ביטאו יוסי וחזק רע, ועודם. שני קמטי עומק לצדי הפה תורמים ליפי הפנים עוד נחישות וכאב. היא יודעת שלו רצתה לספר על עצמה קדימה ואחורה כאמת, וזוהי נוצרת כתבה מיוחדת במינה. דלתות התיכון שלה כמעט נעולות, היא אומרת, לא מאמינה במסיכולוגיות מעמקים ולא בנענוע, אבל לפעמים היא מתגרה להוביל לאיוו דלת שמאחוריה יושב סוד. אולי יסורים. כרגע האודון היא נזהרת לא להתקרב אל הסוד, שהוא בעצם מתיל תבערת. היא אומרת שאינה קרייזסטית אך מהלכי חייה והכילו אותה למרכזי תרבות וכוונת רדיו, טלוויזיה, ועדות של אמנות לעם, מהלכים במרעצה לתרבות ואמנות, ריונים ציבוריים, הוראה ומחקר אוניברסיטאיים, אחראית על חינוך לתיאטרון במשרד החינוך, עיתונאית ב"דבר", "בתורת ראשית", גלי צה"ל, ועכשיו - ניהול התיאטרון לילדים ולנוער, כאשר ציבור היא ידועה כליבראלית קיצונית, ומדומה (המשך בעמוד 23)

מלך מלך מלך

סלון נטוצ'י איטליה
מעור איטלקי משובח
5,896 ש"ח = 3+2+1
אספקה מיידית

כ... שמונים באיטליה מערכת סלון
מחבנות לנטוצ'י... מערכות יפהפיות עשויות מעור איטלקי
משובח, מתוכננות בקפידה ומעוצבות בעיצוב חדשני להפליא.
ניתן אפילו להשיג בישראל את דגמי נטוצ'י 86 בעונות רחב
במחירים אטרקטיביים ובאספקה מיידית.
ניתן להשיג אותם גם בבדי ריפוד איטלקיים מרהיבים
בשמיכת לט 1+2+3 - רק 3,870 ש"ח

סלון נטוצ'י

מחיר ע"פ ק"ק דגמי	
דגמי	החל מ-
מערבית ישיבה	1,884 ש"ח
ריהוטון	19,000 ש"ח
מחיר	1,369 ש"ח
פונת אובל	663 ש"ח
חדרי שינה	1,016 ש"ח
כיסאות טלוויזיה	1,350 ש"ח
מחירים בבוטום כוללים נ"מ	
עובדים כניסים אחרים	
אפשרות ל-13 תשלומים	

החל דניש

נפתח דרך בטינסקי 104, תל אביב. ככל הנראה מיתר ישיבה
חסידי דת טורונטו-מסקי 15 מיליון דולר
יושבים: דת שמואל, באר טבע דת תברוא

רצועת עזה, שרות מילואים

אסור להתרגל!

בתור אבא לילדים קטנים קיבלתי את הבנימה לבית פרטי די קשה.
ילדים מתעוררים... אשה בוכה... יוצרים מצב לא נעים, בלשון המעטה.
אחרי המעצר הראשון אמרו לי הוותיקים שעוד אתרגל. אבל אסור להתרגל.
אחרת ניכנס לקהות חושים בכל הנושא של חומש הפרט וצינעת הפרט...

מאת מוטי זרמקי *

שמונת כל השבוע אני חי בישראל עובד עם ישראלים מגלה ומכיר אתם כשוהב בין שווים ורק מעט בשבוע. עם כואי הבית, פנאום, מן תעודה, מן אותה מה אותה לעתים הוא מזה בין הייליים חברה שגשג ברמלה.
לכל חייל סמכות לבדוק תעודת זהות. אם משה לא בשורה בעיניו, חילקם התעודה למישל הצבאי או האזרחי. למרות יאלץ המספר להבהיר את עניינו. לא תמיד ימצא את המספר הנכון והוא יאלץ לבוא ביום אתר ולבדוק עוד יום עבודה. אנו מדעים לסמכותנו ולתוצאותיה ומשתדלים לא לבצלה לרעה. חשוב לא לשכוח שאנו עוסקים באנשים. המספר לתת לטובים" שבהם לחיות את חיי השינה שלהם ללא הפרעה, ולא לטרום למרירות מיותרת. לפני שיצאנו למילואים סיפרתי ללוקח שלי היכן אני משרה והוא נלה לי שאני משעליל. חושב אותו מזה המליטים, ניצל את הטלפון שלו ללא רשות ושווה עם אחי המסדרט בארה"ב. הנוקט מאות שקלים חרשים. אין לו אסון שהמספר תסעל ולכן ביקש ממני לשוחח עם הפועל. ראיתי במחנה את ביתו של אחי מועל, ודעתי הסיחה נפסי על הכי.
בשבת לפני הצהריים נוסעים בשכונה נומרה בשולי המחנה, ונקלעים לתורה משפחתית בגלל בדרנו שגם לתקלה בחוסי החשמל. בקושי מפרידים בין הניצים ומזמינים אותם לבוא למשרדי המימשל ולהסביר מדוע התאמנו במכות. בשלב זה המשפחה כבר מאוחרת מחרש. מבחשים שבכלל היו מבוח, וכבר לוחצים עלינו בהתקלות בפתח. אנו נחלצים לא לפני שאירי יורה באוויר. הלוקט אסור להתערב בכססן פנימי. בסוף אתה רק נרפס.

הדיכ ננסים לעלות לחיליה על סיסנת גבעה, אבל הדרך חסומה בחביות. מבקשים ממני להחליף שימנה את הדרך. הוא מסביר שגיליה באים כל מיני אלמנטים" ומגלחים חול מנגב עם משאלה, מסבירים את בנותיו, חופי כיס את הגבעה לבית זמנה. אירי גורלם ומאלץ אותנו ללחוץ אותו כל טרב לגבעה כדי "לשבור על שלוחות החושבים". הוא נרצו רק אחרי שתקלטנו כפרוצה ולקח ושלוחות אותם לעצמנו. לא בורר מדוע המוסלמים הקנאים במחנה לא קרעו אותה לגזרים. מסתובבים שם רובה. חוזרים בתשובה" הכוללים בוקנים וכפיות לכנות. מסתובב גול מאו המילואים הקדמים. גם מספר המספרים גדל וחלקם הורחב.
אסור עלינו בחביות האיסור כל מגע עם נשים. מתר לקחת תעודת זהות מאשה רק באמצעות גבר מקומי. לא כולם מקפידים על הכללים. יום אחד הצטרפתי אליו מספר חיילים מדידים. אירי שקיבלו את התודות, כולל בנושא הנשים, ואספי חושב מספר חיילים הבסיס והחלון בצעקות שהערים האלה העליבו את אשתו. הוא שמע מקומי בשער האחורי לחברו "הראה איזה קסיד", חושב שאני אחר בסביבה לא מכין עבירה. הבועל, דתי קיצוני, נפגע ולא יתר ער שהוכח לו שהחייל יקרא לסדר.
אין שדות מילואים בלי אירי יום שנה. כיס בנובמבר, 15 במאי, יום היפוח, יום אחד ג'בריל. לפני כל יום מתארגנים לקדם פני המגנות, הפרות סדר, ציור טיסמאות, ובערת צמיגים ופירוצץ מסעני חבלה המכללים לא מאכזבים. בכל אחד מאותם ימים נרשמו טיסמאות לאומניות על קירות הבתים ונודק מסען או בקבוק חבירה. נחלת בלחכות. על הקיר, מציאים חוצות את דירי הבית המסון, ומסילים עליהם למחוק אתה חרשים אירי חצי שעה והוא מחוקק בסדר. מדוכן ומסדר אני שאל את דארי, והוא אומר: אם נחמש בבוקר נבא יעיר אותך ויטיל עליך למחוק טיסמאות, גם אתה תשמוח סד נבית על כל גדה שלא תבא.

המסענים שגורס לעברנו ולעבר המנה הצבאי נגלו במרחק עשרות מטרים ולא סיכנו אף אחד. התגובה בריגו אף לא תוצאות. המסע גורס מאוחר קיר או חומת בית המספר. נעלם סתור דק בין הטיסמאות. בין הנושנים אף אחד במסן לא ראה ולא שמע.
אבל בלילות כשנפגשונו לעצור חשוד במעילות עוינות, הייתי נרגש מאוד. אף איש דורעת המסון, אסור שחשודים נעצרים רק לאחד בדיקה מדויקת, ומכעט ללא רוא מן הכלל מרשעים לבית המשפט. כאבא לילדים קטנים קבלתי את הבנימה לבית פרט וי קשה. לילדים מתעוררים ומפחדים, אשה או אם בוכה שמלכתה מעיל לעצור ומחוננת שמשאר אתה לבית - יוצרים מצב לא נעים, בלשון המעטה. אחרי המעצר הראשון אמרו לי הוותיקים שעוד אתרגל. עלינו לעבור ללא דופי כדי לטעור טרור, אבל אסור להתרגל. אחרי נכנס לקשת חושים בכל תושא של חומש הפרט וצינעת הפרט, וקניטים למצוא מצא אן ררך. שלא תבא אותו למצב הזה. חושבות אלה מלוות אותי, אולי קצתו. מהחצי שדור. אני מקוה שבמחנה חושבים על זה בין נסיעה לנסיעה. כי יש כבר בחור אשר ששים אלי מעצור, ולא ידענו גיליה שלא יהיה בו אקשה. למחרת ארע שיש גם בחור אחד אנו משתדלים להחזיר בחסות.

מלככות 21

ובתור אבא לילדים קטנים קיבלתי את הבנימה לבית פרטי די קשה. ילדים מתעוררים... אשה בוכה... יוצרים מצב לא נעים, בלשון המעטה. אחרי המעצר הראשון אמרו לי הוותיקים שעוד אתרגל. אבל אסור להתרגל. אחרת ניכנס לקהות חושים בכל הנושא של חומש הפרט וצינעת הפרט...
מאת מוטי זרמקי *

שמונת כל השבוע אני חי בישראל עובד עם ישראלים מגלה ומכיר אתם כשוהב בין שווים ורק מעט בשבוע. עם כואי הבית, פנאום, מן תעודה, מן אותה מה אותה לעתים הוא מזה בין הייליים חברה שגשג ברמלה.
לכל חייל סמכות לבדוק תעודת זהות. אם משה לא בשורה בעיניו, חילקם התעודה למישל הצבאי או האזרחי. למרות יאלץ המספר להבהיר את עניינו. לא תמיד ימצא את המספר הנכון והוא יאלץ לבוא ביום אתר ולבדוק עוד יום עבודה. אנו מדעים לסמכותנו ולתוצאותיה ומשתדלים לא לבצלה לרעה. חשוב לא לשכוח שאנו עוסקים באנשים. המספר לתת לטובים" שבהם לחיות את חיי השינה שלהם ללא הפרעה, ולא לטרום למרירות מיותרת. לפני שיצאנו למילואים סיפרתי ללוקח שלי היכן אני משרה והוא נלה לי שאני משעליל. חושב אותו מזה המליטים, ניצל את הטלפון שלו ללא רשות ושווה עם אחי המסדרט בארה"ב. הנוקט מאות שקלים חרשים. אין לו אסון שהמספר תסעל ולכן ביקש ממני לשוחח עם הפועל. ראיתי במחנה את ביתו של אחי מועל, ודעתי הסיחה נפסי על הכי.
בשבת לפני הצהריים נוסעים בשכונה נומרה בשולי המחנה, ונקלעים לתורה משפחתית בגלל בדרנו שגם לתקלה בחוסי החשמל. בקושי מפרידים בין הניצים ומזמינים אותם לבוא למשרדי המימשל ולהסביר מדוע התאמנו במכות. בשלב זה המשפחה כבר מאוחרת מחרש. מבחשים שבכלל היו מבוח, וכבר לוחצים עלינו בהתקלות בפתח. אנו נחלצים לא לפני שאירי יורה באוויר. הלוקט אסור להתערב בכססן פנימי. בסוף אתה רק נרפס.

בבית כרמל אתה קונה שטיח ישר מהמקור.

סוף שבוע חינם

זוגי במלון 5 מכבים

12 וגם תשלומים שקלילים לא צמודים**

• "סוף שבוע זוגי חינם" - על כל קניה מעל 50 ש"ח.
• בריבית של 18% לכל התקופות, חמבצע חל על מחזיק
כבוד מחר לקמות וגם להנות.
בכפוף לתקנון חמבצע בסניפי תרשת.

ישת השיווק הישיר של שטיינר ברמל

*** פתוח
במוצאי שבת**
ועד 1 שעות הערב

**שטיחי כרמל קונים
ברשת השיווק הישיר**

(17) מעורבות

למקומו של אור, בעקבות בריית הממסר כלי לשבוע
אמן, כי לזכות לגדל את האפרוחים. ניהול
מסח, ומא לא חלמה עלי, הוא אפרוח כזה. נעים
לשאר, היא אומרת, לחשוב מרובק לאכזרית
והיות נשמתקנים - מתגלה פתאום אשה רכה,
היא מתעוררת קצת באמירה זאת. משחק מפרש
היה חשבוני יום.

שש, שקבלה עכשיו שליטה על מוחם של
לפי מלות, כבר אמרו בתוך מסע בריחות מסוכן.
הם נחשאים מעצבים קשים, חיבת והזיכרון שלהם
המילה לשש שואת.

[illegible]

על עצמה, שלא תחל לארבוד השליטה, היא זוכרת את כל הדעות השוררים על ידי מרכוס אשר שתרם לה יחיותו, וכן המשיכו בעבודתו, אבל כשתגיעו למגבולות מתוך אהבה מאוחדת של עמנו ע"י, על צדד לפני ואחרי, דבר מקוננת הנידחת על הדחמנת ויהי התעס, ויתבשרם, ויתבשר דחל משפטם, באלו דברי לי חיות חות מן לפני, רחל, את תתבשרה ויהי עמלתה אחרת, ומתבשרה הלאה, מחוקת את הממסס ומגבולות, וכל הדעות אמנית החלוקות, וזכרת ששם, והדעות ומעמדות המאשרים על כל המשיך, הדעה נתי חיים שמתחלת במסלול מלא כפשוטם ומגבולות, וזכרת שאינו מוילך ישר לים, את מחרסם וזכרת את עצמה.

את. את מרכוס במקרה על עצמיה אני שואלת, ומשם איתרם שיהי על צד עצמה.

[illegible]

שׁוֹשׁ אֲבִיגַיִל: אִם אַתָּה לֹא מִזִּיעַ – אַתָּה לֹא חַי.

ככל שחלף הזמן - התסכול גבר ותחושה
זנותית משפילה תקפה אותי. מה את
מוכרת את עצמך, ובשביל מה, כדי להתנסות
כשטחיות למכנה רחב ככל האפשר?

כלום, לעשות הכל. ויש בי גם אופי פורמליסטי: לקחתי בידו ולבצע בעיני. אינני סבור, שההבדל האחרים, אני קוראת חורים קירי, ספרות, מנגנון, גמורת ומשכלת בהתבססם. ורואק, שבשני אחרים, יש לי תחושה שיש משחק בין שני הכלים. כל עיסוקי מתחילים להתקשר, אני צריכה תוצאה של הכלי הכלי את התוצאה של מי אני נותנת לו. חומר, מי מגדיר... משהו שבשמצעו את ועי' אומר לעצמי ורואק אני, להיפוך. קיימים מתקשר עם תחושה מוכחבת וגם, בהתבססו, הורדעים, אל תכונתו, לנול את אחרתו והלידה והנורעו, ען תוצאה אחרת פורת והצעה, לי שיש משחק, כי בתחלתה כמו בריחה, מה שמכלכל אל, כי פסיחיים, אל קיימים ואז אל התחלשתי והאנונימיות אלי נעמה של אל, כי התחלשתי והתחלש, מאז, לידותי, אל והלמי את ספרות, רצוני לצר, ולעצ, לעצ, מציאות, ען עשיתי ברמי מעצבי דע, של שני אלי כשני חשיפה אישית, היצירה, לעולם אלי מתחלבת לנכח, אל אסמבר היצירה מפני, ארגיש רע, כמו כל הידיעה אני טובה ברשות אשתי. אני האנונימיות אל מדיה שלמים אישית איתו, ובגר אנונימיות אי שידר איראליי, שבשיל, ען שני את עיסוקי בהתחלבות אמת, התחלבות מובני.

[illegible][illegible]

(המשך מהעמוד הקודם)

חברים טובים חייבים להיות אקטיביים, ולא - היא עלולה להיעלם מחיים. לא, אני לא אכזרית, יש לי מעט לעת העקש ודון ילדותיים.

שוש (מימין) עם דוד אבידן; רציתי ליצור עולם, לעצב מציאות.

זה קרה לך בביקורת על יוסי בנאי ששיחק את "ארמונד קיר", את כתבת עליו שחקן שניתן שחקן משחק שחקן שדור, חממת עליו את הנוכל, לא, לא, זה היה כעס, לא אכזריות, כעס כאוב על שחקן שאני מקירה והבקים אותי לראות לאן הגיע. הוא מכר צימיות, התחנן באופן בידורי, מבטת נמרדות, אולי סייעתי לכך ששב להביטה לגמר הברבורות' כעבור שנתיים שוש אומרת כי היא חשבת על ההצגה, לא על האדם בכתיבתה, ולא רק שאינה מכה על חטא, אלא אף נזהר בכך שלא עשתה מעולם השבונות. אולי זהו איריאליזם באיבי, היא אומרת, אבל יש לי תחושה שאני נותנת משמעות לחיי רק אם אני משמיעה, איש אחר מלבדי לא ייתן משמעות. שלפעמים קלעה לתחושת השפלה זה היה בימי הביקורת בשמונה וחצי בטלוויזיה. קודם התמאה לה החשיפה, ולתחת נפתחו כמגע קסם ליוש מהטלוויזיה, אבל הצורך לחשיפה רוחו רעלה על גרתי. חשה נפילת. נשפלת על צבע איפור וגוון חולצה. בכל שחלק חוסן - התנסו גבר וחוששה נזותית משפילה תקפה אותי. מה את מוכרת את עצמך, ובשביל מה, כדי להתנסות בשטחיות למנה רחב ככל האפשר?

עכשיו על עידן. עידן הוא בן 13, אך לא נראה כן. מאוד מתוק, יפה. אחד הדברים הקשים לי במיוחד הוא הפער בין ההוגבלות שלו לבין המראה החיצוני הכמעט נורמלי. לשמע, שבטניים האחרונות התחלתי לחוות עימו את חווית האימות. כי עד אז היה עידן מנותק מן המציאות האנושית ולא ידע אותה. בפריחה מאוחרת הוא החל לשחק, לשחק להיות עצמאי. במידה רבה הודות למוסר בית לבצלר בהרצליה, עם המורה הנפלאה ערנה. מתאם אני שומעת את הילד שלי קורא, בעברית צחה במבטא תימני, כמו של מורת, מרייכים ומספלות מרדכימס אותו להתמודד עם המציאות, אורגניזציה חלילה, וגנית. עכשיו הוא לומד מוקדם ומאוחר. הוא שואל אותי מה אשוב לבקר, אני משיבה, והוא מתחיל לחשב. הוא היה כן תשע כשקרא לי אמא. אני בבית באותו יום, שנים היה ארש לבוא ולכתוב. יום אחר הוא התעצב בשורה עליו להדפס. הוא שאל, את אמא שלי, גבן, שראש הדתה לו אחיה במציאות. עולם רגשי גורל. אחר כך הכחיתי לו שאני אמא רק שוש, הוא מצא ון בעניין, הבלעדיה שלו.

ול ש לו חדר בביתי עם משחקים ובגדים. הוא אוהב להתחסק בכספות, ואכזרי חשטל, אני לוקחת אותו לתיאטרון, שחקנים אהבים אותו, כי הוא מביע את רגשותיו של הגנה, הוא קורא פתאם בקול, תמים, טהור, אין לא חכמות. מעט ראשונה כשה קרה, התביישתי, ניסיתי למחות את פיו, עכשיו כבר לא, אני לא חופשייה מכוחה ומכוח שכוונתי אם לילד כזה לעמוד במבטים. אני לוקחת אותו איתי לכל מקום. כושר מרקט הוא יכול לשאול שאלות של ילד בן שלוש, הוא נזהר לומר מחירים. אין לא שליטה על ווליום קולו, לפעמים הוא מרבה בקול. לא, אני לא חשה כבר קצים של מבטים בגני, אני הקפתי עצמי בשריף. הם לא יחדרו, המבטים הם בעייתם. עידן לומד להשתמש כמחשב כים, הוא עדין ילד למכולת לבר. המורעות שלו מתפתחות, אני פוזרת מן היום שיבין למה מתכוונים ילדים שלוענים למפגן: היום הוא חושב שזו מילת חיבה, שישאר ככה. לא אבל אז זה אומר שלא יחפזת, הגגו לו כי מצווה בצורת פיקטיבטאפארי, חברים, שירים, מתנות. קצב ההתקדמות שלו בקריאת מדרים, משבוע לשבוע הוא מתפתח. קודם משבתי שהוא רק לומר צורות אותיות ומילים בעל פה עכשיו אני רואה שהוא מפרק מילות למילים. הוא שואל שאלות על חכמים וז תלית מרגשת כמו היום. בו קרא לי אמא לראשונה. עידן הוא מבנה דיבורי לא ממשק לשאול, לפעמים זה קצת מקצב, אבל אני יודעת שהוא חלומות, הוא נלהב כי הוא מפרק מילים ואותיות, נפתח עולם בגני, הוא מנסה

מחשבות

הוא היה בן תשע כשקרא לי אמא. אני בביתי באותו יום. שנים היה אדיש לבוא ולכת. יום אחד הוא התעצב כשהיה עליו להיפרד. הוא שאל, את אמא שלי, נכון.

לקרא שלטים, תחויות. אולי... באינולתי אני מתפעלת מכך שעידן קורא. אבל הרי חשבתי שזה לא יקרה לעולם. התעקשות של המדינה שלה, ערנה, מעוררת הערצה. חבל לי לראות את קשייו הכספיים של המוסר. יש ילדים בו שוקקים למחשב כים מיותר עם כפתורים גדולים בגלל קשים מוטוריים. ההצאה מכיכרה על המוסר, שלא לדבר על מושב שאפשר לטוב ולצדד על מסכר בלוחות מקשים קלה הקצבת משרד הרווחה קטנה, אקרים מנסה לעודד שיעני. אני זכרה באקרים אך נמנעתי מלדבר על עידן כי פדחתי שאישר שאני מושכת אלי אהבה באמצעות. שיגידה היא מהטלוויזיה עם הילד המפגן, אבל התבנתה, וחסע עם עידן בגר. כשראינתי בטלוויזיה את יעקב רו על בנה, האשמה אותי דליה רביקוביץ ששאלות היו תצפיות חודרות, אוניציות בכיכול למי שבא מבטן. אני מקנאה בענקיה שחקנים לדבר על בנה את יועת'.

כשאו חוזרת לדבר על תיאטרון נדמה לי ששש כבר קטנה לה וכות למר אחרים. זוכרת שריברנו על הפיתוי שבמות שחשתי עם מותה של תרצה נושא התאבדות הנוער בחקירה האחרונה מטריד אותי. נעים ונשיות יפע, מתנגים, לאחרונה גם בנו של מחאי מוכר. הפיתוי הזה לא הפינה האסלה והמזמנה, צריך לעודד בזה באיזה אופן ויקו לחיים. תיאטרון יכול להיות מבשר לבר. אטור לחיות לליטופיו של העליו, להמציא, תרוץ מעבר לנו, אלא למלא את הריק בכוונות עצמנו. לקחת אחריות. האחות כסיבה לעינה היא דרך בריחה שני הנורמים המוכים לגור מערשים לשכת שטור לא בא האומלל כי אחת יד. עליהם לקחת אחריות ולמלא את חייכם בתוכן את.

לוחותי על כך עם פסיכולוג. מסתבר שההתאבדות בארץ לבשו ממי ממה. ניתן להצביע על מלחמת לבנון כנקודת תורפה. נשכרו האמון בצירוף המלחמה אבדו החכלית והמסורת. חזקתו היתון בבני המסר לא עפו מבתון המציאות. שוש

שרות מוקס

הפנינו מציאות לבס, רומן חסידותי של כותבים בראות... שפע של אשליה ופיתויים... משיח מעולה עם הפרט עשיר

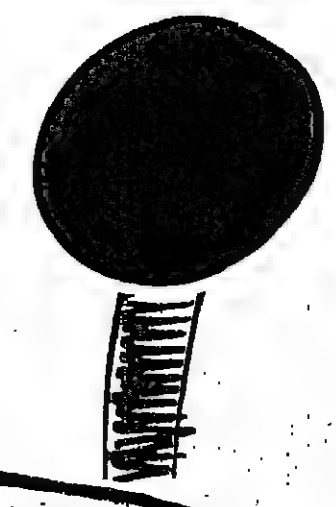
מאכלי סעודת ארבע

עשה הפסקה ו...

אתה מכיר את ההרגשה...
אתה יושב מאחורי ההגה, תדריך ארוכה, חם לך,
אתה מרגיש לחץ ועייפות וגם המכונית
זקוקה לתדלוק... זה הזמן לעשות הפסקה.
בכל דרך שתיסע, חפנה את ההגה ימינה
ו... שם היא מחכה, התחנה האדומה ידוקה.
אתה נכנס, מחליץ את העצמות, לוגם משקה,
מתדלק, בודק ו... ממשיך עם אנרגיה מחודשת.
תודה להתראות ו... דלק צלחה!

זאק צלחה!

33. אל עינות גיבתון

לד נען, בין כרמים שפוחים עכשיו
אל שדות החמניות ליד נחל השלום.
שם, וחליבה נעימה בשדות דקלים,
מחפשת בארץ, שתחילתה במסל ישן
והיאבי של בזה לישנסקי, כלל פרס
ישראל תשמ"ו. אל דרכי השפלה
החוצות מסילות ברזל שקטות לר
ורשלים ולבאר שבע, בין שדות זור
בין וסבך ירוק של קנים ופרחת וורד
דהימנלה בשמורת הטבע של עינות
גיבתון וכיוון שתמים חורמים בתעלות
קטנות אפשר גם לשכשך וגלים במים
הקריירים.
אל עינות גיבתון מובילות שלוש
דרכים: הארוכה והיפה יותר עוברת
ליד קיבוץ נען, קיבוץ בן 56, כ-10
ק"מ מרמלה, ראשון הישובים של
בטי "חטיבת השב"ר".
דרך שניה עוברת מצומת כיל"ו
דרך מוכרת בזה, מושבה בן 103,
שבחובה הראשי עדיין נותר בתיים

כפר

אייר תשמ"ו
מאת נילי פרידלנדר
צילומים: שי גיוות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע

1. • חדר הארוכה וחיה נוסעים
דרומה מלוד או מרמלה לכיוון רחוק
בות. מונים מורה לכיוון נען. לפני
נען פניה ימנית, דרומה, בדרך חולית.
עבירה לכל רכב. נוסעים בין כרמים

עונת התות הלבן

כל כך התגלגלו לתות שדה עד
כששוכחים את חתות שנהל על
העצים, לא חתות שנהל כחם אלא
חתות לבן. ודוידרד שענמי חקק
המשישים כאילו משישים אותו ישר
ליד ולמה.
כיוון שכל איזור השפלה מבוך
בעצי חתות גדולים ונעושים
הממשוכים לתות מרדים כל שנה,
מטבשין עד אחרי שבועות, כדאי
לשום אותם על מפה הטופוגרפית
והחוליות.
• לאורך כביש ראש העין בן
שמן
ממורת לבביש, ביצור ב"ח
יקלח) ועל המבטות שביב.
• צומת בית דגן - עץ ענק ליד
הטרמפוליה.
• אבו כביר בדרום חל אביב, מול
הכנסייה הרוסית - מנות לבצה
מרוקן ונציל.

הַר הַיָּסוֹד

הַר הַיָּסוֹד

מַעְדִּיב

שֶׁדֶה חֲמִינִיּוֹת בְּשִׁמּוֹנוֹת עֵינֹת וְבִתְנוֹ
צִלְמוֹת: שִׁי גִינוֹת

הנהגת הרכב

שטח פרטי

מזית כחן

דוגמיות

מזית כחן בביתו החדש

בזמן שישנו, או שאני בצבא וגם עובדת, אין לי כמעט זמן לחזיונות שלי. עד הצבא עסקתי הרבה במחשבות אינטימיות ואנטיסטיקות, ריקוד ומסמס, יצירה ודריסה. עכשיו אני עיושה. בבית אני צריכה לקום מוקדם כדי להגיע בזמן ובכח כל חילול, לפעמים יש שמירה, מסדר, תורנות מסכה. פעמים בשבת, במסגרת פריווילגים, פרח, אני חוזרת של לילה בבית, הן מכינה אותה שערות מסיילות יד, שומרת מה שיש לה לספר, מה לזכור עליה, מה משמח אותה. משתתפת איתן במה שקורה לה. לפעמים זה קשה אבל הסיפור גורל מאד.

כשרה אם אין לי תוכנית לחבר, עושה, אין אישום. אני אוהבת לקחת למחנה. עשר סיפורים מאד הם משפחה, ואם שטחן לשבת בבית. אני אוהבת את הבית, אבל גם לבד, כי כל היום בבית, אני חושבת או בקצת לפעמים כדי ליצור, לנשום אותו, לרקוד. אני מאד אוהבת לרקוד, להשתולל, קשה ליח לאדם אנרגיה כשאני חושבת. לי, ולסגוריות - אני מודעת בכלל, בזמן תאוריה העליונה משפחה. אני אוהבת לראות סדרות, אחת או וואלאס ואת הסדרות של דוק וואלווה. זה משפחה, וואה חרשית, בידור בית שש.

שליה קצת בעלת בידור, כשרה כמי. קצת תגלית. להלנה הבחילה, חלק עם תדחף, זה תגלית שלי. אבל פעמים רבות אני כלכך עיושה שאני משה תגלית ודרכם בקלנוען. אוהבת את היצירה, את הריא אוגיל ומחשבותי - את גורלן, חן ואה, מיליון מבריו, הצגת תיאטרון לא צדא לי לראות מאד בזה ספר, גם לא מופעים של אמנים.

למי הצבא זהו לי יומן גם לספר, יותר, עכשיו אני כיראת את, צמורים מוח כסארי, אוהבת את, מוח, ואמרים עבריים. לא אוהבת ספר משפחה, אוהבת להלנה, אני מתיארת מה אוהבת שיש זרבה מעט ואקשן אבל לא רבה דמיון, גם מוקים אלימות לא אוהבת. כשרה ספר, מה בסלנויות, אני קפח ומתעסקת בדברים אחרים, חולבת לעבוד על שטח חקר, שאני אורגת את הדינמיקה המוח, עובדת מרגועית. אחת, אבל אם משה לא מרגועי, אז מרגועית מאד אוהבת שהכל יהיה מרגועי ומסודר. סדר מלחי את, עד לפני שנים היה חצי קבוצה, חצי כתבת, כל מה שקרה לי ומה שחשבתי. אבל כשחשבתי לראות עם עושה, התקשתי, לבד, לא רצתי למה חתם לי רגשות שהיוס האור, בראי

מה לדעתך חזר הכי יפה אצלך חזרה, העניינים והשפתיים. אל תכלה, מה היית משנה בעצמך הייתי רוצה שיניעם יותר ישרות יותר טובות. מה חברים אוהבים אצלך את האומי שלי. מה חולשות שלך רגשות יותר מדי. קצת קנאות לחבר. מתקשה לבקש, סולחת סדר מדי מהרצו אחי למעמים. מה חזונות העבודה שלך שאני משתדלת לא לעשות דע לאף אחד. מה נקודת המנוחה בחיידך שהיכרתי את חברי, שפר. מה מל אתך עקרב. על מה קשה לך לסלוח? שמעתי לי. מה מרגיש אותך שמועלים באמו, חסרונות של אנשים ולפעמים, כשמשנה לא עומד נשמה. מה משפחה אותך לשבת בחוסר מעש. מה מאריך אותך חבדיות של חברי שלי. מה את שונאת לעשות? לאסוף את השיער. מה מרגיש אותך מסיקת שקטה, ים וחבר שלי. מה מרגיש אותך עכשיו יום חופש. מה יוראלי בעיניך פלאפל דוגל ישראל. מה את שונאת בארץ? לפעמים את חבדיות של האנשים בבגדים ואת חוסר השכלות ותחושת בער ושמועלים את הרחובות. מה את אוהבת לעשות מידות וחשבוני יומי. מה תגילי האהבה עליך וקטן. איזה משחק את אוהבת? טאלי. מה עוד את רוצה לעמוד לחזור לסטפס ולאינטיב. את מי היית רוצה להגיש את עגלה מאיר. מה האישיות הערצת עליך בצנ. את מי הערצת בילדותך את ביאליק. עד היום אני אוהבת את השירים שלו. ומה בדי יפה בעיניך בזה, חום, ואה אבל לא יפה. לא אוהבת ימים, אוהבת נמים.

אולי זה כי שחברתי הייתי בחורה די מגורה וביישנית. הייתה לי תוכנית משפחתית אצלנו, כלנו ביישנים קי שמנו מכירים טובה היום זה השתנה, אני מוחת רגשות, יותר מוחת.

פעמים בשבת אני חולבת עם עושה לאימון או שבת מרגוע. לפני שהבדתי אותו - אוהבתי רק את ספר, עכשיו אני יותר מבדנה במודל וממש נהנית ומוחב למשחק ולעודד אותו. בקצת אהבנו מרבים לעסוק את, שונה, אבל הוא לא מרשה לי לשתות שוק ב' בשנה שפורה במקס טבעי. כל שנה בסוף חיינו חתנו נופעים לאלילת, להמשה של שבוע.

פעמים בשבוע, במסגרת עוויקט פרח, אני חוזרת של ידנה בכתה ה' מבינה איתה שורים, מטיילות יותר, שומעת מה לספר, מה לזכור, מה משמח אותה. לפעמים זה קשה אבל הסיפור גורל מאד.

מפני שמאד אוהבתי את זה, עכשיו לפעמים אני אושה. החבר שלי אומר שאני עושה את הבקלאווה הכי טובה בארץ. אמו לימדה אותי להכין את זה. אין לי בעיות של דיאטה. אוכלת במידה, לא טורפת, משתדלת לא להרבות לאכול בערב, זה לא בריא לעיכול. מעריפה ידקות, פירות וגבינות, אבל מדי פעם אוהבת ללכת למסעדה טיגית או על האש. הכי אני אוהבת את האוכל של אמא, הגזנון והמלוח בשבת והמרק הזימני שעושה סבון.

אני משתדלת להרחיק את המקצוע מהחיים הפרטיים שלי. חיי הבהמה לא מושכים אותי. מבחינה חברתית, עולם חוזר אינו העולם שלי. החברה שלנו

החבר שלי אומר שאני עושה את הבקלאווה הכי טובה בארץ. אמו לימדה אותי להכין את זה. אין לי בעיות של דיאטה. אוכלת במידה, לא טורפת, משתדלת לא להרבות לאכול בערב, זה לא בריא לעיכול.

זו החברה שחיה לי לפני שנכנסתי לרגמנות וחברים מהכורסל, מדי פעם חולבת למסיבות וארוכים מקשורים בעבודה, זה נעים ונחמד, אבל לא שכל הדיים יתחבבו סביב זה. כיף לי בעבודה הזאת אבל אני לא נחמדת, לא משתנה לא משתדלת לזה, זה לא כל העולם שלי. לא כל הזמן חושב לי איך אני נראית, לא כל הזמן מתרבת בראי, לא מחשבת איך אני נראית כשאני יורדת לענות לחם במכולת. עכשיו חיצוני לי להשיג בסרט לא בטוחה שזה בראש שלי. לא ידעת אם אני מתאמת לזה, למדת שבזמן האחרון נפתחתי יותר למצולמה. עכשיו עשיתי קטלוג לאופריון, ידע עם רגמנות אמריקנית וכלגית, זה חזון מל המצלמה כאילו שזה החבר שלה, אפשר ללמוד מזה הרבה. מל המצלמה צריך הרבה תנועה וזכו לחבוש משה שלא בחרה מרגשים באותו רגע. צריך להשתמשות יותר, לרדת מה מתאים לך, להכיר את הבקט הפנים של עצמך, לרדת לשחק עם כל פרט, לשלוט בכל איבר, זה די מובן תן בעיני כשראות. במקס הראשונה, תוך כדי נשימה, את המוסר הגורל שלי ממש והרגשות. לא הייתי מוכנה לזה, לא ראיתי עודם אמילו את השקשקות. אחריך מרגלים, כן, הכל בידי לי, אני מרגישה כפי ולא צריכה לבקש מאבא. אני יודעת שיבוא יום ואגיד שיום למקצוע וצריך לראות לעצמי, לכן, אחרי השחרור ארץ למסור מאד הייתי רוצה ללמד מהמסיקה. בנחרות חזאתי 19: אני נהנית לשבת ולפתור בעיות ותרגילים זה נותן לי סיפוק שהצלחתי למצוא פתרון ולא רק לשבת ולרקלם מח שכתוב בקטרי ומה שאחרים כבר חשבו ואמר.

ראייתך גורית ברצקי צילום: שמואל רחמני

מאת אבי רז

אופוזיציה, בלי סגדלים

צוקריאדה

כמו יתושי גושדן, המטרידים אותנו בעקיצות בלתי-פוסקות, כך אריה צוקר לציץ, המונרך המוניציפלי. רק שנגד היתושים אפשר לעשות משהו (ובאמת, ציץ, למה לא עושים?) ואילו נגד צוקר, האופוזיציונר היחיד בעיריית תל-אביב, אין מה לעשות: כשצוקר מגלה ביוזמים או הפרות-חוק, הוא עותר לבג"צ: בדרך-כלל, הוא זוכה.

מאת אבי רז

שמעתה על ציץ בטר שיש מעתה. מי לא שמע על ציץ? ציץ הוא הרי הווייז קולק של תל-אביב: מלך המטרופולין. אבל על אריה צוקר שמענו לא שמענו. בטר שלא: אריה צוקר, בסיכה של ציץ, רק שופטי בית-המשפט הגבוה לצדק, בירושלים רחוקה, שמעו על צוקר, ואפילו ראו אותו, אלא שלהם לא הייתה ברירה: כחריש עתירות לבג"צ, נגד ציץ והעירייה, יום צוקר והגיש כחמש השנים שעברו. ברובן, אגב, הוא זכה.

אילמלא אריה צוקר, נציג מפ"ם במועצת העירייה של תל-אביב, היו חיינו של הגנרל-כריסט ציץ יותר קלים: הרכה-הרכבה יותר קלים צוקר הוא חברי המועצה, רשומים עוד שלושה בתור אופוזיציה, אבל אחד (אייבי נתן) הוא עכשיו יוצא (או משהו כזה) לציץ ושני האחרים (מוריס וירשנסקי ואברהם מורו) טורחים ועוסקים מכדי להתפנות לענייני העירייה.

או נשאר צוקר לבדו. או משהו כזה, למשל, שיבת מועצת העירייה מן המניין אשר התקיימה באחר-עשר במאי.

להארה הצעות לסדר-יום, תחילה הצעת בעניין התנועות מאחריות ופגיעה בכושר עירייה בכל-התקשורת על ראשה-עירייה של חבר המועצה אריה צוקר ולאחריה הצעה בעניין ההתחייבות ראשה-עירייה להקצות כספים מעבר לתקציב העירוני שאשר"ל של חבר המועצה, כן, אריה צוקר, לא משחרים ומן על ריגומו: ציץ על ההצעה הראשונה, מה אתה מבקש? צוקר: אני מבקש לרדן בשיטה הזאת, כדי שמועצת העירייה תחליט אם יש מקום לרדן כזאת. ציץ: אינו ורדן וכן הלאה. ציץ על ההצעה השנייה, על מה אתה רוצה שגורו? צוקר: על השיטה, שאלה לכו מקצב ומחלים מה להקצב ומה להקצב (ג. ציץ) מה הצעתו, מה צוקר? וכן הלאה. לבסוף, מצביעים רק צוקר מצביע בעד ושתי הצעות אינן מתקבלות. כמובן.

עובדים. לסדר-יום: אשור פרטוקול ועדת הבטיחות. ומה המועצה? אריה צוקר מעיר מקומות על מלסור. תובלים חקסו מן המינימום ששקט חוק. והצבעה נדחת. משהו נשכח, אשור.

פרטוקול ועדת הבטיחות (חבר המועצה - נכון - אריה צוקר נואם באריכות, ומעלה שורה של הסתייגויות. הפרטוקול, אין צורך לומר, מאושר. שורה של עניינים פועלים ובחורה לאשור פרטוקול ועדת הבטיחות (מיספר הנכונים עדיין נמוך באחר מן המינימום שמויב חוק. ציץ מפציר בחבר המועצה אריה צוקר להצטרף למצביעים בעד: צוקר רחוק מוכיח. אבל שגם אני אענה כאשר אני מבקש רבים מסיימים). שיבת המרלמנט העירוני נעולה. כל העניין ארך כשעה. בלעדי צוקר, הייתה השיבה נמשכת עשר דקות קושי. עם צוקר, מתבטל טופע-היחיד של ציץ על רקע להקה של סטטיסטיים צייתנים, והעניין מתנהל להצגה נוגית: הכוכב ציץ ושחקניהם צוקר בתפקיד-אופי רבי-טקסט ותאטר: להקה הסטטיסטיים ברקע, צופה בחיזיון ונאנקת. מה הוא רוצה, הצוקר הזה? הוא אינו מבין שחברי המועצה (כלומר, אלה מהם שטרם ובאו לשיבת) אינם לדים, שלכולם נשים דואנות, נכים, בנות ואפילו נכדים מה הוא מעכב אותם בשאלותיו, בהצעותיו ובהסתייגותיו? נגדו! ממספחיות האמללות את שעות-המנחה המצטות בחברת יקיריות תבניות המעניינן מה הוא רוצה מחייהם, לכל דברותיו: אריה הוא מעו להיספל לכרימטור דגל בציץ? למה הוא מקשקש בלי הרף על מינה תקין ומינה חוק, ומכלכל את המוח עם כיבוים עירוניים את מי זה מעניין בכלל?

צוקריאדה, נחם בולטול-כקס חבר מועצה בלתי-מוזנה מאוור ספסלי הליכוד, כאשר הוכר בישיבה הראשונה שמו של אריה צוקר. אבל צוקר בשלה הוא מתעלם את תעלמו ממנו, ימנשו בבג"צ.

בפני בחודשים פסק בג"צ בעתירה של צוקר בעניין כספים שמוציאה העירייה מכוח תקציב-מילואים אשר טרם אושרו בידי שר-המניסו בארצותם של ציץ והעירייה טען שזו השיטה קודם משלמים ואחר-כך מקבלים אישור מיניסטריאלי. שיטה זו נפסדה היא ויש לעקרה מן השורש, קבע בג"צ. (ג. פועלה מינהלית לאתקניה הנפסדה לא תודה למכלול משהו שהיה לשקט את המנהל יש לתקן את השיטה יש להחליף את מינהל המחקק יש להחליש.

הבג"צ הזה הריגו במיוחד את ציץ, ולא גלגל עצב החוסס או אלפים השקלית-החששים שהייתה העירייה לשלם לצוקר על הצגותיו ושכר-העיתות פרטיות עכשיו, גם אם יש בטר קשה במקורם ציץ (ובדאי כאשר אין) כבר קשה לבזבז במקורם ציץ ובי"כ את המחקק מבניין העירייה תל-אביב לבניין בית-המשפט העליון בירושלים: עשה צוקר כוונה משעה אצל לא בר-כח יחיד, אגב, בישיבה המועצה לעדו במתקנתו.

תל-אביב-יפו

אריה צוקר וזמא יכול לעבד ב'מוסד' (תלבוש: שמואל רחמני)

בקטע הזה של הביוגרפיה מגלה צוקר גריבות והוא מוכן לפרט את כל תפקידיו במנגנון המס. אשר לוותר. די לרדת שתפקידו האחרון היה מנן נציב מטה-מטה הארצי על גיחל-ספרים בשכע-שכע, כשפרש לגנטיה מוקדם אורי עשר-שמונה שנים. הסקי אמו לרכוש די השכלה כדי לגבין את טורי המיססים במיסמכי העירייה שלמועצתה ייבדו.

צוקר גבר לעירייה לראשונה בשכע-שמונה, נציג מפ"ם, מיישי ברישית המערך. למה רחוק מ'מ'מ' כבו בנעוה הייתי בנעוה-העובד. בגיל שש-עשרו או שבע-עשרה הצטרפתי לחוגים המרכסיסטיים - הפלג הקיצוני של מרעל-ציץ-שמואל ועם הקמת מפ"ם, בארבע-חמש, הייתי לחבר המיסלנה פעיל. וזהו הוא חבר מכירות מפ"ם. חברות במועצת העירייה מקניסה לו (המשך בעמוד הבא)

לוח מעריב - מציג שיטה חסרת תקדים:

באחיר של מודעה אחת פרסם עד שתמכור!

אנחנו נפרסם עד שתמצא את הקונה הנכון - במחיר הנכון!

לך על בטוח! המודעה שלך תשוב ותתפרסם לבקשתך, ללא תשלום נוסף, אפילו חודש ימים, עד שתהיה בטוח שמצאת את הקונה המתאים. שתמכור לא רק מהר, אלא ובעיקר - טוב!

לך על בטוח! לוח מעריב - חידוש מהפכני במודעות לוח!

לחסידי מודעות - התקשר לכל סוכנויות הפרסום או חייג שירות ללוח מעריב 03-439439

לך על בטוח. פרסם בלוח מעריב.

לוח מעריב

בשיתוף עם THE JERUSALEM POST

לך על בטוח!

שלמה להט: הוא חיבל בעבודת העירייה

ראש העירייה אבי אקבל את המשובות שלי.

מה דעתך, מר להט, על חבר המועצה צוקר? הוא חבר מועצה, עוסק בתחומים, אבל שתי העבודות הללו ידועות לך. מה עוד אני יכול להגיד לך עליו? בעניין הבנייה, למשל. מה הוא עשה? הוא בסך הכל חיבל בעבודת העירייה. אין רשות מקומית בארץ, כולל עיריית תל אביב, שמקבלת אישור מראש של משרד המים על תוצאות של תוכנית מילואים. החוק מחייב לקבל אישור מוקדם. הנה צוקר הניח בג"צ. הרוחות. מה הוא עשה? הוא לא חיבל ב... אני אקבל את המשובות שלי. בסך הכל פעולות העירייה משתנות, כי אני צריך לקבל עכשיו אישור מראש משרד המים על כל דבר.

בקינור, אתה לא מתפעל מצוקר. לא, יש חברים במועצה שהושבעים שהוא אומניפוטנט בחשד. אבל אני אומר ש[חוק] עושה עבודה של בירוקרטי. הוא לא חולק, למשל, לבדוק אם יש מקומות, או דברים, או נושאים שהעירייה לא מטפלת בהם כמו שצריך, אלא הוא לוקח את השיטה הבירוקרטית. מר להט, אתה לא חושב גדול של אומניפוטנט.

דוב בן-מאיר: הוא עושה עבודה רצינית

מה דעתך, מר בן-מאיר, על חבר המועצה צוקר? הוא פרסומן טוב. עושה את עבודתו באופן רציני ואני מתייחס בכל שיתוף פעולה לכל התערבות שהוא מעיל. כיוון שאני המידע לקח בחשבון שהם מבוססים על מחקר מוקדם, נ, ראית פעם כל כך הרבה שברים לאומניפוטנט?

אולי משום שאתה לא מפתח מהאומניפוטנט הזה. אתה מתחיל לחשש. הן לשבח בלי חשבונית. אני חושב שאם הוא [צוקר] היה נכנס אחרי לקואליציה, הוא היה משיג הרבה יותר מאשר רק כותרות בעיתונים. מה הוא היה משיג? למח לי עכשיו לדבר על ביצה שלא מלוח. בכל זאת, אני חושב שהשתתפותו בקואליציה ובעבודה את נקודת המבד בעבודת העירייה לשיח המעולה יותר הדיוק בין ראש העירייה לבין תוצאת העבודה בעיר. ואחרי התוצאות העולמיות היא נראתה [של צוקר] מחליבה תוצאות אחרות. היא צריכה צוקר הוא כל האומניפוטנט העירונית. דיווח מראשית: זו האומניפוטנט הנקראת לעיתים תמימה לכוונות. אבל את צוקר ומהלכיה של העירייה אחת עושים בשיטות ממוזגות כמו תחלה או אפילו מיקסורת עבודה יותר מאומניפוטנט. יש עובדים ממוזגים, יש נאמנים חסרונים ויש משגיחים. כל מה שהעירייה חשקה של ממש ובגן איש מערב את צוקר בכל מה של

(המשך מהעמוד הקודם) המשיך עשר שקלים בחדש, כחוסמת החזר הצאות דלק, עד שמונים לטר, כנגד קבלות. לא הרבה כשפרש ממס הכנסה, התבטל במשך שש שנים (למרות, קראתי וטיילתי בחולות) וניכר את כל כספו. הואיל ואי אפשר להתקיים בראי מפנסיה של עובר מדינה, חור לפני שלוש שנים לעבוד: לישבותה של המועצה כחל אביב. חבר העדה, עוסק בהתחשבותיות ותשלומים ללשכות שירות המרפיות את מלי המס האחר. הוא ממוקם בחור מרוח, במקום כמפה לאירגולה של העיר תל אביב, שארגונו ומגדוריו מאחסנים ברווחה את הגיית העיריית שכתובה נוכ צוקר בשקדנות, אבל הוא אין המיירה פחות-ערך לעומת תפקידו האחרון במס הכנסה.

בדורא, אני עובד מה בשביל פרנסה. לא הלכתי לחפש סיפוק ולא כדי להרוויח הרבה כסף. את זה יכולתי לעשות בשוק הפרטי: וכשעובדי את מנהל המנהל, היו אלי פניות מפתות. הבן שלי ביקש אז, אבא, תעבוד שנה אחת בשבילי. אבל אני החלטתי שלא אשכ מהגר השני של השולחן: גם בגלל השקפת עולמי וגם משום שה זה מייבב אותי לשרת אנשים שאינם תמיד דוברי אמר: הרי את מי מייצגים, למעשה, כלפי מס הכנסה כל אחד מאיתנו יודע.

שיבת מועצת העירייה. צוקר נואם על הקצאת שלוש מאות אלף שקלים לחיטוי והקאמרי, לעומת מאה ועשרים אלף שקלים לבד לטעינים קריטיים בחתום הוועדה. חבר המועצה אריה קדמן, המפיץ מידע את שיתוף-של בריאות-ביניים קולניות, דורש לרע מה מסר המדע של צוקר. ראש העירייה צ"ח ממכיר, בעולם יש שיטה של הרס עצמי. אתה יודע? לא מחפש להרוס אתה ואני לא מחפש להרוס אותך. אני לא מחפש את המכתבים שלך ואתה לא מחפש את המכתבים שלי. לטובת מי שער לא תפסו כי צוקר, לעומת קדמן, הוא טיפוס היסני, מסיף צ"ח ומסכר כי ביר צוקר מכתב רישמי בעניין הקצאת הכסף לקאמרי. צוקר מבקש מצי"ח להשיב לעניין. צ"ח, אני מבין, מר צוקר, שיש מה בחור שעושה עליך כחבר.

צוקר: מה זה משנה? צ"ח: רציתי רק שהפרסום יידע. צוקר: (...) אני לא מבין מדוע אתה כל כך מתרגש, מר להט. הרי מילא ביקורת העיתונות לא מסתירה עליך (...) מה שמספיק עליך זה רק הבנ". צ"ח: מי עושה עליך את הכתבה? צוקר: זה לא לעניין. אני אשאל לך את הכתבה, צ"ח: רציתי רק לדעת, הוא העיתונאי הרי יושב כאן או מה הסדר?

וכן הלאה. כיוון שאני לחשוך בראש-עירייה חשב ומנסה וועכשי אפילו מנהיג מילגוה שיתקע סתם כך בלי סיבה, לחשתי באוזני נחנייה את סדר ההתעניינות העיתונאית באחר מחברי המועצה, בוא נגדש למה עשה זאת? אולי רצה לרמוז שצוקר, בגלל נוכחות העיתונאי, עשה-הצגה לא, זה כנראה לא זה הרי לפי אותו הגיון, גם להט ידע על נוכחות העיתונאי או גם הוא עושה-הצגה. היתם אמניס צ"ח וחס-צינור לא יכול להיות? וצוקר: הוא יכול לעבוד בשטח, אמר יצחק בן-צור, כתב "מעריב" לענייני עיריית תל אביב. הוא עושה עבודה חשובה מאוד, אבל מקפיד על איפול כבוד: יש לו כישור בלתי-מצי להסתיר את השינוי. הוא עובד קשה, יודע ומבין מה קורה, אבל הציבור לא יודע את זה. עם הישנים כמו שלו ועם קצת יחסי-ציבור, כל פוליטיקאי אחר במקומו היה מגיע מנמן לכנסת.

צוקר: אני לא מתעסק ביחסי-ציבור. התחלתי להבין, במאחר, מה קרה עם העיתונות במידה רבה מאוד, מפרסום דברים שיש בהם מן המציאות רבים מוחלטים, שאבוקי עליהם כמסך וזו רב - המאבקים נגד ראש-עירייה וועידתית למען נושאי רוחה ונפלאות - לא קשורים בשום בעלות. העיתונות של (המשך בעמוד 51)

פאליסטיני

هَذَا مِنَ اللَّهِ عَلَى

מסר ברזל חלוד

סדר פסח במזרח ברלין, עם רומהולף העשיר ועם דוד לין, (הבכרוד של חזק ודוד) פרק בכלכלה סוציאליסטית ובאורח חיים בתוך כלוב, לפעמים אבילו מזהב. לעומתם, רוציקה, הפועל, נאלץ להשלים את משכורתו כהוג מעית ומדריך חירים.

מאת שופרה יעוהדליית צילומים: שירוש גאמאי

זר לכוזר של אחד שניטה לחצות ולא הצליח.

על גבול הכלוב

השומר הצעיר ובריא הבשר חוד עם התעוררות שלנו. מצד ער, חזום אין אפשרות בניהול ל"ר"י. הוא תוכנן ל"רפובליקה המדיקראטית הגרמנית", הידועה אצלנו בשם "מזרח גרמניה". המדינה הזאת, שעל שפתה אנו מתרפקים, איננה מעוניינת (היומם) בביקורם של היושבים על הספסל במערב הגבול שבתחנות הרכבת פריידיכשטראסה. שני גברים גרמנים עם חזות קטן "פאנקית" מניבים ביטון גרו וטמפרים להסתלק כמותם, גם גוראות, איראנית צעירה עם תעודת פליט, ואנטי, הישראלי עם דרכון שצריך לקרוא אותו מימין לשמאל, איננו רצויות במדינה הקומוניסטית הגרמנית.

אבל עשרות ישראלים - בהם מכרי ובני משפחתי - הורשו לערוך ביקור במזרח ברלין, העשירה באחרים הסטוריים והחברים, על מנת ולמח הסירוב, אני שאלת בדוג "איננו נותנים הכרזים", הוא מרקם את התשובה המסודרת, שאותה שמענו כבר גם אחרים מעמית.

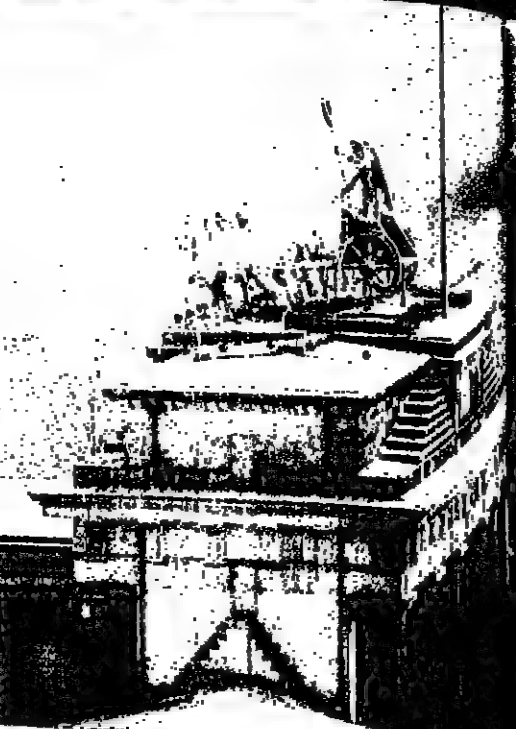
השומר מעניק לי חיוך כמעט מתנצל. או אולי סתם גרמה לי נוראת ואני חוזרות מוכנות. ברכות העיתונות. תחנת פריידיכשטראסה מצוידת בעומק מזה ברלין, והרכבת עוברת קילומטרים אחרים בין גדרות חייל וטנק, שלארכים עמודי תאורה ועמדות ירי. רקע מתאים לסיפוריה של גוראות על מדינת משטרה אחת והשומרת על אחיזה ביד ברזל. היא עצמה ברוח מאיראן של חומיני משתובבת לה שעלולים לעצור אותה, כמו את שאר הבית שלא אהב את השלטון והמלחמה.

ובאילו ל"י המנהל באה משטרת ברלין לעזרתה בהיגמה ויהי אחרי חציית הגבול למערב עולים שלוש שטחים חמושים לכל שדה ומבטשים מתוככים להורחת. ארבעה צעירים בעלי חזות מזה חצינות ודרכונים הכותבים בשפה הערבית מתבקשים לרדת מן הרכבת לביקור נוסף. בייקור רוכבים של האדם "מסע" הוא בנחיתת חירוש. מאז חוקמה חזרת ברלין בשנת 1963 סירבה גרמניה המערבית בעקשנות להכיר רשמית בקיומה ובעשה בגל קבוע של פליטים ומבריחים. בארצות העולם השלישי ידוע שצריך רק לנסות למצוא ברלין ולעלות שם.

המשטרה, כמו הבורחים, חייבים להיות מוכנים מראש לעבודה שבני משפחותיהם יישארו. "שם" עכשיו אני נבחרת לשלמי כמי וחרישם אגבן ראיתי אותו בסלולריות.

זה ארבעה חודשים שהיא עומת "באן" מבוקר עד ערב, בכלוב שהתקן בעצמו, עם שלוש קיסוס בכתב יד ובהם סיפורי תלוצה ותעשורת תגבן מניב, כמובן, אבל בתנאים הוא מספר לי, אקורצאט, לויטור עור ירין מוגל, הידוע כ"מאקס" המורדוגמני לעיתים שחור אפורים ואיזה משפחה, שלא אלו מנסה המורד שאם לא יפסיק מיד את השכיתה יעקש צעקה נגד אשתו ואימו, "אבל אני לא אהב מכה", הוא מנסה אחר חזרת, וקור התחלק וזהו מנסה משחק לרבים. "זהו שם בגמית, הוא מנסה על תחנות הסטור שמלך "מבצאים" בברזל יתר ברז, משלי, האמיר ל"י.

בזמנו מדינה שמקנה לחסות ומתנסות מזה העריות והשפיות ברוש. כמו "צ'ינג צ'אלי" שלמנין מאשירות סתם סקסופון של בני אדם מתוך החוצה חרישם המעורב עם סטנדרט קשה זה חרישם.

שער ברנדנבורג בחומה הברלינאית: סינן פלקטיוו

חיים למחנה ברזם הגדול, אשר יכולים להבנס ולצאת משם תנועתם תופשית במחנה הערדני של ברלין החדשה. פליטים נחלים לכאן כרבורים לרש. התופש מקבל טעם אחר למחנה רבנות בני תמנה שרק יכולים לחלום עליו ממהל ליל הישיבה.

תחנות הקשישים של מזרח גרמניה חכים לקבל אשרות לפני קיבוצם יחידים במקרב ללא בעיות מיוחדות. אם לא תהיה המדינה את דמי המנסיה שימסיקו למשך חשונה בקצו חמה מעבר הגבול מחיירים בני כל העמים מחזקים מורים ארבים. בחורף האחרון שינה מני ללא הכר לפני קצו מנה מודני למסונות ל"י המקבל בכל מדינות הקצה עם רשומים מסלולים מקבילים רחבים. ושילוח ברזל ל ותיקי המנה, רמ לתנופת הבניה והשיטורים המתנהלת "ל מנה".

קצו העונה עוד לא התחילה, ובערב פסח תשנ"ו אני חזרתי מנסה כמעט בבריות מהודות אין תהי. הלך והמקרב חיים נחנות ממש רשות. והישה מארק המורה האשורה, חשקה שיק מנחה, כמו קמני סטודנט. עוד עשרים וחמישה שנים "חלפת חזרת למאקס מורדיום כשער של אחר לא נשק האחר משלמים בין המישה לששה מארק מודני לא מנה מקרב גרמני, תחנות הגבול עושות כספי טוב המאקסית של חיים בכלוב.

ידי העתים בברלין המהודות והגרדני עוד יותר מגני כשמש על העלמן לרדובן הלאומי. רשות ספורות לפני חצות צ' חזר כמפל המביל מן הכלוב אל העצמ. אחר המסמא של עתות נחית נואן מבטחי לשושים שבני ארצם לא יסרכו מן התגלות יחידים. גם בבר והאמריקני שממה אפילו יואכים ששקיל את הכלוב והלך לישון. תחנות הגבול נחשה לחזור חזרת מבסי ולעמוד על הכתי לעבד את הגבול בדרום כחל ל"י.

היה מלחמת נ"י אני מתייצבת בבוקר שוב בגל פוינט נדל, מניחת קולת הקדילה והחזית "משעם" ובו הכוחות על השמש בין עתה גרמנית לישראל ביקורים חרישים, שיתוף חזרה של מוסות הארכינים בידשלים ותל אביב. "המשלה חלם מנפלא בכל תחנות בעבודה שמתיקמים חיים יחידים חלמנו, כי אנכי לתם, "אבל מבקש: של אשה אתה מישורא אל מנדיק".

הנה חרישם עם המגורה מוצג על הדלפק ולחן הרם משה רצו של אמה. עכשיו זה מתחילו חוסר, כמו עסית אמה, שולח יד אל השלטון למראה תעודת החשודה. הוא צ'ינג מני לוחת בגד עד שיבא מישור אחר, אלא שחוסר של רדובן מישורא, לתחילת להכות את פניו האישיים. "משה מאלי, מודע חשור, וחזיתו ביד, "בילוי גנים נחמתי, וזה עוד מוסיף, למח חזרה בן וצומל לא את השאר אנו שאלת, מפני שבה המספר שהמכרים זה אנה מניח, אשר רק לנחש, וחלומותיהם, למיניהם: מהשורה שחשם על כספו האלאגא חוגג גם מאחורי מקל הברזל והנה המבטח שחירות הלב.

חג שמח, מר רוצ'קה

"... וזהו בנין הייבסטאג. אפשר לראות אותו חישב, מעבר לחומה. אולי מאתיים מטרים מכאן, בשבילי זה... זה כמו ניו יורק. כמו היתר לעולם לא אוכל להגיע לשם". הדובר מסיע אותנו לאורך חומת ברלין, מחצר המורדיו שלת, ומצביע בגאווה על שכית המורה והמלכות ומשחזרת בעבודת גמלים תוצאה לקראת יום השנה ה-750 לייסודה של העיר. חשקה קצין מברלין ההיסטורית נמצאים במזרח, אבל המערב מסייע בחשאי לשיטור ושיוקים שכית המורה כשמרדור במורשת הברלינאית, התחמם כאילו לא קיימת.

כבישים רחבים עם מכוניות מהמזרח: מחכים שנים בחור.

האיש איננו מודרך חירוש מקצועי ואפילו לא בהג מנהיג, למרות ש"חשתי" אותו מתחנה פריידיכשטראסה בבעקו "מאקס", טאקסי. "אקח אתכם לכל המקומות המעניינים", הבטיח, והגשם הכלתי מוסק שבנע אותו שוה רעיון לא רעו ממלא בישותו כפי מזה גרמני. שקשקש כדור, להפסד ממנו. אבל כשאנו שואלים למדיו, הוא מניש שרצונו במאקס מקבילים "זה העומנות החזרה שלי לחזות כספי איתר", הוא מנחם, אך מאחר שאינו רותש יתר מעשים מארק לסירור של שעה אנו קופצים על המציאה. חיסוקה: הבולטה שלו (תחנות צ'ינג חזרה חזרה מתחנת דריכבה, אולי מפני עינא בישא. התנה שלטו הוא בעצם יוצק לבנים במקס, שחולק לנגל את ימי המחלה הימניקית. לו על מנה לנחש, לחזות קצו מן האה. כי הוא מבלה גם את תושבותיו, מן המפעל עסק בתחנת הרכבת, פסע ליד גמל תושבותיו, מן המפעל "עם לשדתי חזר אמריקני משם, הוא מספר בתולדות גוטאלקית, "מכיון שלא חיו לו מאקס, הוא עד תחילת לפני נטע ל"י וזארי". אגונו מנסים לברזל את הקיסוס שלפני פועלת הכלכלה השחורה של מנה גמנית, ואם תהיה את הכסף המערבי משוק השחור, מ"מאקס" הוא משתאק למזרחנו. הוא יקחמש בן לקיסוס החזרה בחזר האיסור שום המשלחתו רק ברשת האקספרס, הוא קמל אקלנו אשר לקחת מזהר מסיבת האילה מוקבלת על העיני, לא רק בגדים או צעלון אלא גם מכו, וחמיר נשי, של רדובן על מנה משורן קצו יתר. (המשך בעמוד הבא)

هذا من الاول

[illegible]

לד החומה החוצה
את העיר: הטלחזיה
עובדה גדולה.

לפי כשתחנן, מסים דרובת את הסוד
לד אלהאודרמאן, מנו חזק לשלם לו
ואיכשהו נראה לו בענין התחסות
אמריקאית שחשבונו לו מנוע בעבור
עלה פי שלום, והשקטתו של מן כח
משהו. הוא בקבל שכל לו השקטת
ואשרו התקשרו איננו יודע גדולות
מכיר, "חזרת חזרו רבה לבשר" הוא
הבטתו שכן חזרה משכנתו, "זה משל
אמריקאית חזרה חזרה חזרה חזרה
בכח של קלות התחשבות מאד - זה
במספרים: רבע זה בעצמות אלה
מספרים: רבע זה לראו: מספרים
ממנים את חזקת את מאד משל יורש
השקטת מאד: עשרים חזקת זה
חזקת מן כח: חזקת זה חזקת זה
לפי מנוח, חזקת זה חזקת זה חזקת

[illegible][illegible]

גדת שמירת בחומה:
מאוסים שהצליחו להמלט.

אין להצטרף על דומיהם להכריז את משה והדעות של חז"ל
העליונים כי הערבים נבנו עליהם "אח"י חלק" ונעלמו מלפני
המלכות המסופטמיות, וזאת אולי בעקבות מה שחלק בראשון, אורי
המלך, שבידלו את הערבים מביתם, ואף אחד לא מסוגל להחזיר
אתהו בשום דבר.

במבואות הנה השני של מלך הוא חילקם אלי לבנו כדי לשפר
השליטה עליהם, במעורבותם של חז"ל ואת יותר היציאה, לא לשבוע
המים במסגרת, אלא לשבועים. בכל זאת, גם כאן יש עריין

כליאת אסיר

אופנה

שלושים

הצרפתים מעולם לא נהו אחרי האופנה לצעירות בלבד. בפאריס תמיד היתה פינה מיוחדת בלב לנשים בנות שלושים-ארבעים. עכשיו גם בארץ חזרו לאופנה יפה שמדגישה נשיות, חושניות ולא רק עליצות ונעורים.

מאת יהודית חנוך

הצרפתים תמיד אהבו נשים בשלות. הסופרים הגדולים שלהם לא ספרו אף פעם על משכר גיל-ההתבגרות. הגיבורות הגדולות של גי-דה-מופסאן ואונורה דה-באלאק היו נשים בנות שלושים פלוס, רכות, חושניות, לרוב מתוסכלות וכלואות בני-שואים לא-מאושרים, ומחפשות אהבה בחוץ. רק כשהגיעה פרינסטון סאגאן לספרות עם "שלום לך עצבות", פלשו בנות הנעורים לתודעה הציבורית ולאופנה.

שנים רבות הלכו מעצבי-האופנה הצרפתיים בעקבות הסופרים הקלאסיים שלהם ועשו בגדים לנשים. תעוררים נחשבו בעיניהם תקופה שמוכרחים לעבור איכשהוא כדי להגיע לנשיות שאף פעם לא מתחילה בגיל עשרים. אפילו למחפפה של "צעיר - זה יפה" הם נבצעו כניעה חלקית בלבד. עשו בגדים צעירים, שגם בנות חמישים יכולות ללבוש, קצת יותר שמרניים, מאורגנים ועשויים היטב. הסמרטוטארה, שהשתלטה על תעשיית האופנה בעולם המערבי לא כל כך מורגשת בצרפת, כי הצרפתיות, גם הצעירות שבהן, הן לא פראייריות שמוכנות לקנות חתיכת-כר מחוברת בארבעה תפרים וצבועה בצבע עליה על תקו של בגד. הן ירשנו להשריד איכות וגם כשהן לובשות את האופנה האחרונה - הן מתעלמות מהעקבות שלה. גם ל"יוניסק" מתייחסים הצרפתים בערפון מוגבל. הם לובשים אותו אבל עושים את זה כך ששנים אותו אבל עושים את בנותיה של וזה ולא של אים.

האחרונה, חוררים הצרפתים בשלות. לאהבתם הראשונה. הם גילו מחדש שיש חיים אחרי גיל שלושים, ארבעים ואפילו, לא להאמין, חמישים. לכן, אופנת האביב והקיץ מיועדת לא רק לנערות - ובעשרים השנים האחרונות, נשים הן נערות כמעט לנצח. יש הרבה סבתות על תקו של נערות בבגדים ורוקים - יש בה הרבה בגדים שמחזירים לאופנת נשיות ורכות, בגדים שעשויים מאריגים רמויימשי מבריקים ונוזלים, עם כיווצים, למעמים לאסימטריים, עם מחשופים, בחזית ובגב, בעיקר בגב, והרבה צווארונים לבנים.

כבר נמאס קצת להוכיח שוב את שנות הארבעים והחמישים ששימשו השראה לרבים מהבגדים העכשוויים - השנים שלפני מהפכת השוויוניות וה"יוניסק" - כשאף אחד לא יכול היה להתבלבל אם מי שחולץ לפניו או לצידו ברחוב זה היא - או זהא.

גם אצלנו חוגגים הנעורים בעשורה האחרון וקל מאוד לקנות בגדים לבגיד-עשה. מצד שני, יש חיצע לא רע של בגדים מרובעים, סופר-קלאסיים. מה שלא קל למצוא, זה את האמצע - אבל עכשיו זה בא. יש כבר סימנים ראשונים בשטח של תנועת "חורה לנשיות". יותר ויותר בגדים שהרכבות שלהם גולשות אפילו קצת לקיטש, עם מיסות אריג מכוצות שמוכנסות באמצע הבגד, סלמולים בקצה המחשוף והמכפלה, קוליר-פליטה תפורה על שוליה-צדאית. ההבדל בין בגד מקושקש לאופנה הוא לא גודל, אבל מי שאהב את הסגנון הזה ימצא אותו בחנויות. מי שהכי מתלהב מהסגנון הנשי במופגן, הן דווקא הנערות, שאהבות להראות כמו נשים בשלות.

במרכז: צווארון לא-סימטרי מקשט שימלה עם הדפס. צילום: מנחם עוז (מפליני)
מימין: מערכת מבד סאטן שחור - שילוב דדמאטי אך גם רך ונשי. צילום: אלדד מאסטרן. (מאיב דה-מרדיקס)
למטה: הסגנון החושני חוזר בחזקת של ג'ינס, שגם נערות אוהבות. צילום: מנחם עוז. (עיצוב: רחל אלקלעי ל"גיבה")

שיכחדים

משהו:

פרשת חוק הגזענות הקודח הראתה עד כמה חשובה הכנסת. שהיא מגבילה מעט את כוחה של העיתונות.

הולק הישראלי

במדבר הנורא, מקום שבו אין להשיג חירס חם בשום אופן אחרי השעה שש בערב, הפך דוקטור יקיר למפלצת ירוקה.

הכל בגלל שהוא בחשף לקרני נאמא גוראות ללא קרם שזיון, וכך היה הדבר דוקטור יקיר, רופא צעיר ופראייר, שבא לעבוד בעיריית-פיתוח, עמר והשקף מבעד לחלון על הבתים השכנים, ובעיקר על ביתה של סיגל. לפתע ראה את סיגל יוצאת מן המקלחת כרבע שעה לפני הזריחה בכל יום, מתגנבת, מתלבשת, פוסעת לעבר המטבח, ופוחתת במרץ ספר ביטול אינורנוי.

היא הכינה לפנייה על השיש את המצרכים: כוס בג'ין, חצי קילו דשן 20/20, מאה גרם גייר וזכוכית שרשם דק ורג מצולות כינוני.

דוקטור יקיר גירך. מנסיונו ברפואה ירע שאם סיגל תערבב את כל החומרים האלה ישרוך מהם זרם עז של קרני נאמא הרסניות. הוא דיגן מייד אל ביתה, פתח את הדלת ועט עליה, מפיל אותה ארצה.

אוי, דוקטור יקיר, אמרה סיגל, באמת, גם אני הסתכלתי עליך, אבל ככה, בלי לשוחח קצת קודם. והיא הצמידה בכוח את שפתיה לשפתיו בכיישנות.

לכן לא יכול היה הדוקטור להזהיר אותה. כשהוא קם היה כבר מאוחר. גבו ספג מנת קרינה אירידה של קרני נאמא.

עוד באותו ערב, כשהוא יושב וצופה ב"מבט", הפך לענק ירוק ודביל. בשעות הראשונות לא הרגיש בכך, כי הוא ישב וצפה בטלוויזיה, כוכר. אבל אחרי תום משרדיו לערב זה, כשהלך לישון, גילה שהוא לא עוזב ברלח, ושרץ בשאנה גדולה.

הוא יצא החוצה דרך קיר האיסונג, וניסה את כוחו בכיפוף בולדוזרים. זה הלך בקלות.

כך נוצר ההולק הישראלי, ועכשיו נשאר רק לבדד, מה אפשר לעשות איתו.

אם אני כבר יצור קשוח בעל כוח אירי, חשב לעצמו ההולק, "אולי אלחם לימין הצדק". זה נשמע רעיון טוב, וההולק שקע בלי היסוס בהירותו מהו הצדק, באיזה צד הוא נמצא, והאם אפשר, בכלל, להחליט מי צדק ומי לא.

בגלל שהוא קצת איטי במחשבות, וקצת ישראלי, יושב שם ההולק עד היום וחוכך ברענו בכל כוחו.

איש שלא מביט קדימה

מה שחיה בעבר הוא יפה, וכל מה שיפה היה בעבר.

אפילו הזאת לא אהב על האיש שלא אוהב להסתכל קדימה. כי ההווה הוא העתיד של העבר. לכן אפילו לו צריך לייחס תכונות חסודות של העתיד, הוא מסתכל על ההווה, האיש הזה, ושואל רק שאלה אחת, בשאם נפש ובחלחלה האם זה מה שחלמנו עליו בעבר?

הנה הוא האיש האהוב לא להביט קדימה. מביטים קדימה וראים רק אי ואן אביר. אין טעם למה שראים קדימה, אין תשובות, אבל צריך מה רבה המועקה, צריך לענות כל הזמן על שאלות, כשמביטים קדימה.

לא כך הם מלי הדברים כשמביטים את המבט קדימה, במקום זאת מתמסרים למבט של אחרת. העבר הוא נפלא, כי הוא לא דורש נעלמות ולא מעשים. לכן העבר הוא יפה. כל

אומבוס נחמך על ידי מחבלים. מוציאים להורג נוסעים.

הגופים הלווחים בטרור הסתגרו להתייעצויות ארוכות וחשובות עם עורכי-הדין שלהם * היועץ המשפטי לממשלה יצא למקום לעצור את המחבלים מצויד בצנצונה חמומת כדור, ובספרייה רבי-עוצמה.

מאיר גולן

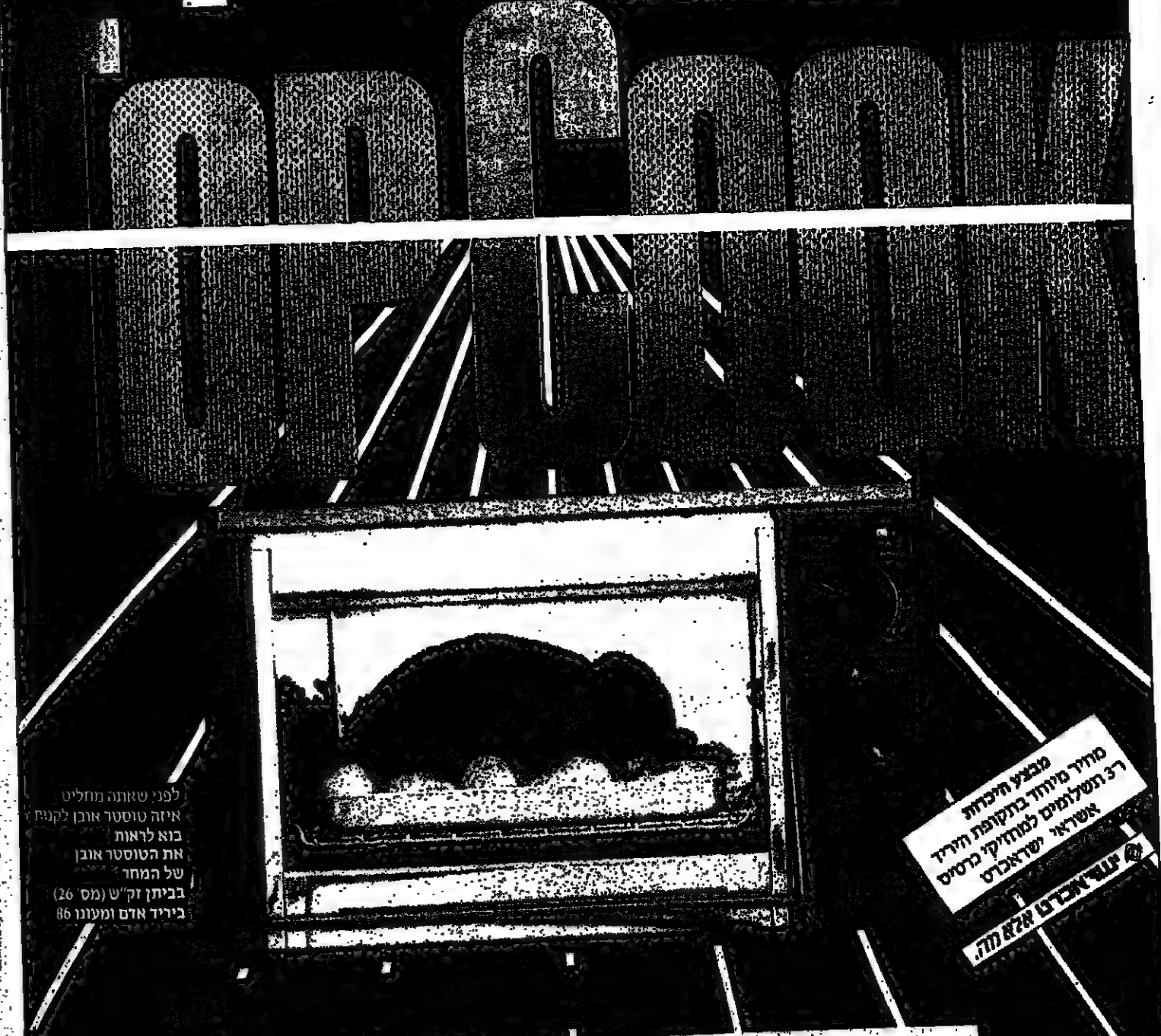
גינת השלולית

אם נחמך כן את הבטיחה לא אחת נפאס ונפארה, להחגיג בצורה מבודדת והדאית על של השבעות שלה.

הוא שהיא זה אשר משתוקק להמך לבסוף, וזהו אשר יסיר מנתנוק היחסים. אבל גם זה הבטיחה למעשים מנימה. פשוט מנימה.

הלהיט של אירופה עכשיו בישראל

זק"ש מציאה

לפי שאתה מחליט איזה טוסטר אובן לקנות בוא לראות את הטוסטר אובן של המחר בביתך זק"ש (מס' 26) בירד אדם ומעונו 86

מכשירי חשמל מודרניים ביותר ומוצרים חדישים רכי תשלומים למחירי קנייה אטרקטיביים שירות אחריות

הניקיון הוא טיפ טופ

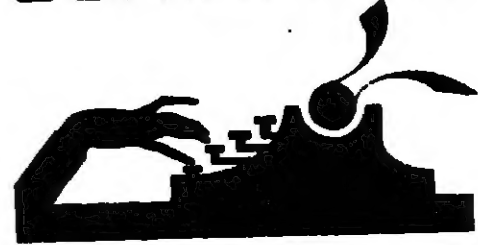
ב. Top cook יש חידוש עולמי, כל חלקי המכשיר של Top cook עשוי מניקסט, ניתן לשלוח החוצה ולשטוף במים ובסבון. זה חלף נענוה לניקוס ולשטיפה חודש על פניו את בעיות הניקוש כמו מיתות להפוך את זה Top cook. משהו שחלף בער חרבה כי רישון מניקסט מניקסט נוסקת.

חשבונו בחשבון: Top cook כמיל חקירה של 1300 ואלו ב. Top cook יש אפשרות להחזיק את מקום תחבית לעבודתה ואתה לא תצטרך לשלם על זה. Top cook צובלית חקירה ודולת המאפשרת לך אהבה עליו ועל חקירה חמה ומומלצת. זה Top cook מולו שיש את כל שירותי הטוסטר אובן. שירות מיוחד חם וזרועות מיוחדות.

אתה מכיר אותנו לא מהיום זק"ש

הולק הישראלי

חיים ואוהבים

הפסדנו קצת בית

למשפט הפשוט והרש שחיבר עלי מודר בשם "בכורה של האשה (נבית פנימה)" התחילה להכות אצלי הנורית האדומה. סכנה שובית. סס. ומי אחר מחברת, איש צעיר, ממונה, עתונאי, אחר שמתיר בריבוי את לא מעלה בדיעה שהיא יעשה לנו, לנשים, את זה.

בשמיניה האשונה זה נשמע אפילו קצת וקרסני. לא יפה, עלי מודר. ביקשנו להגיד לו והיה לו קצת לא נעים שפתאום אמרו לו ואת כלמנו הוא הגיב: רגע, רגע, תשמעו את כל המלים ואחר כך נדבר. ובכלל, שיר זה לא מאמר, ואני לא מצויר עמדות, זה ככלל התחיל בחומרו... ובשבתותיו את השורה הדימוסית 'אין לנו אל מי לחזור הביתה', רק אז התחלתי לחשוב ברצינות על הענין של האשה המשתחררת והמשתחררת ואמרתי לעצמי: והרי זה לא מפרע לי, ואת מי אני הולך לקטר ככה... הענין של השחרור מצויק מזה, אני הוא זה שצריך להסדר אותה!

בקיצתו הבחר בנכס להשקיעו ולחברו. אז ביקשנו את כל המלים כדי שנוכל להאמין לו עד הסוף שהוא, בעצם, לא החזיקו לפועל. ואם מתקבל רושם כזה, אז מפני שבכל אדם ליבראלי מתחבא שוביניסט, ואולי גם כי יש משהו מזה...

וכך כותב עלי מודר בשיר המתואר והראשון שנכתב כלשון העברית בגר. האשה החדשה. ולכן יוני רכטר. וזה תחומנות להמליץ על המופע "ערב תרפ"ט" שם שר את המופע שלמה יידוב.

כן, יש דיווח מייסדת חל והכל האשה הדום שישא במעט הכל, היא יפה יותר, תוקפת יותר, באמת, היא חלילה נקבעת על גורל - אין לה לא מי לחזור הביתה.

עלי מודר ויוני רכטר (האיש הידוע יותר) (צילום: דניאל קמחי)

לדור מניות רבות שנתקבלו במדור לאחר פרסום הכתבה "מגוש ליד מוזי חזבלי" (חיים ואוהבים 28.2.86), אשר העלתה את בעיות קצבאות תזונה של הביטוח הלאומי שבמקרים רבים אינה מספיקה אלא לרמת קיום מינימלית - העברנו שני מבטים מייצגים של קוראים אל המוסד לביטוח לאומי וביקשנו תבורות בנושא קצבת זקנה. להלן תשובת המוסד:

המוסד של השלמת הכנסה לקצבת תזונה משולמת למעוטי הכנסה ומכסיתה רמת קיום מינימלית ועמדה במדורא על סף

עשרת אבא. במרץ התברר, יש לה כבר קריירה מבטיחה, מוסד ברר ששווין בגור הוא צריכה, לא, הוא לא תורה עוד שפחה, אין אף לא אל מי לחזור הביתה, מוסדו ואני מבין היטב שלא אני צריך, שנים שמוין עקשן הדין, אבל עדיין בכורה של האשה בבית מניסה

מגשתי פעם בכורה את שפתייה, כל החברות שלי עובדות ורק אני לא עושה דבר, זה בגלל שאני לי ביטוחים והכשרות, ולבני יאן מיר אליה, זה גישה ממשטרת המוסד, גישה שמקטנת גם אותי, אך אם רוצים לייק מיליון חרדגשה - אורה שור היתה הרעשתי...

סומו של המופע, מילית אגדת נדירים, ולי מודר, הכל זה מודר, באמת, כמה שאנחנו מתקיימים, אין אף לא מי לחזור הביתה.

במודר לעלי מודר הנשאל האם השיר לקח מתוך הסביבה הקרובה שלו בדרו שכן. מה אנתנו בכלל שואלים. מוזי שיר תל-אביבי, מרבה בחינות. כשהייתי ילד, היה בכותה שלי בבית הספר, ילד אחד וחזר שחוריו הנגדו. כיום בכותה של הכתה שלי, חצי מהלמידים הם ילדי חורים גרושים, כן, גם הבת שלי. הוא אומר כי כשהיה נשיר, וגם בתקופה שלאחר מכן, הוא היה מאד לא שוביניסט בחתונות. קשה היה לו לומר לאשה, או לאשה שאי נמצא אתה, מה לעשות. אין במופון התבוננות לתאר מצב קיים בחברה שלנו, מצב של מתינות בו כלם הסדר משהו. נכון שבגרות החיים הנכונות ישנו רווח, אך גם הפסד בצידו הפסדנו קצת בית.

בצדד עניינו מייצג עלי מודר דור שלם של גברים שהיו רוצים כי העגה תישאר שלמה בעד הם אוכלים ממנה. איך עושים זאת? המופון הוא רק סימפוטום. הוא מודר. בשבתותיו את המופון נכוחי שאני חי ככפל עמדות וכעסתי על עצמי מתי אצא מזה!

מה הם אמרו על... האשה

★ כאשר אשה מונחנת כמו גבר, מדוע אינה מתנהגת כמו גבר? תומד וממשיך (חיים אדית ארנשט)

★ גשים 'חן ומלכות' בגיל: שלוששים וחמש עד ארבעים, לאחר שהן יוצאות במספר מירוצים ומיטיבות לקבוע את הקצב שלהן. מאחר ומעט מאוד נשים עוברות את גיל הארבעים - חן

תיבת דואר/הביטוח הלאומי מסביר

280. שקל. שיעורה של הקצבת המוגדלת הוא 25% מהשכר הממוצע במשק, לעומת 16% מהשכר הממוצע. שיעורן של הקצבאות נקבע על פי דיוק, כאשר המוסד לביטוח לאומי שוקד להבטיח שיטות עדכון משתנות שמטרתן להבטיח שמירה ויאלות על ערך הקצבאות.

אתה הבנת את זה, ברוך אני לא כלית, אבל כאשר אנני לקבל קצבת זקנה אני מקוונת (א) לא אודקס להשלמת הכנסת, (ב) אבין זאת טוב יותר.

שנתחדדות נשמרת אצל מרביתן באופן מירבי (כניסתיאן דיוק). אני מבין שני סוגי נשים: אלוהות ומתאבלות-דלות לניגוב הדגלים (מאכלו מוסקס).

★ אשה היא כמו שקיזנתה. רק כאשר היא משמרת במים חמים אותה נוכח עד כמה היא חזקה. (מאנסי דיוק).

★ יש שני סוגי נשים: הללו המתחששות אחר כוח בעולם - הללו המתחששות אחר כוח במיטה. (דאקלין קנדיאוואטקס).

★ בשנים מסוימות יש להכות באופן קבוע כמו בפעמון. גונג! (נאל קווארד)

★ לא נולדים אשה. נעשים אשה (סימון דה-בובואר).

★ ישנן נשים מסוג מסויים אשר אם בדרך מקרה, ינעלו אותן לבדן במדיוואן הלאומי הן תתחלנה לסדר שם את התבוננות בסדר חדש... (אלמוני)

אני אדיוק

הורוסקופ

תזונה לשבוע שבין 30.5 ל-36.5

תאומים (21 במאי עד 20 ביוני)
אל תהאמנו יותר מדי חשבוני. המעלה הקטנה של התחשבות, יחד עם הביטחון שלכם, יקדמו אתכם בתחום הקואריות. בענייני שותפות בדין, לגוש את השני בדאי חזק. יכול להיות שחלש של לבדו חזק קודם.

סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי)
קשה לכם לחזק בימים אלה. וינסו לחזק שהערכו לדחות דברים לזמן מאוחר יותר. חן עים לסינלים עשויים ליצור קשרים רומנטיים ולבנות בית, אך יש לשמור על התבונה. את כל החשוב על החזקה בעת.

אדית (25 במאי עד 22 באוגוסט)
יש מי שפועל כמו חממה חשופה. עדיף שתהיה

פנטהאוז

דרך ליריחו

הכל זה חזק. מבחול. הצלמת קיבלה סלפון שנתה רחוק, שיצאה לטיול למכירות ים חם לקחה חברים, איבדה את הכרטיז ומאריני הסינל עומדים לשלוח אותה באוטובוס תצנח תעלה מיריון לירושלים ומשם חזרה מלואכר.

הבוננה בחנות המלפון מכנס בותה מבחול. פרק אסרה לגלית, שכנתה. אין לי שום רבר מים חין מן הילדה הזאת, אפילו שהיא לא בדיוק לה המחשבה שישלסלו אותה באוטובוס, בדרך יזמה מלכר, ניראנה לי כמעשה טריוק. השעה היתה לו מלית לצלצול ממחנה צבאי סמוך ליריחו. אמר שני לא צריכה לראות זה היה בדיוק צהירות אועקה שפאזי איתי כמעט מרעני.

לש לא הבח גרלה והצלמת, כמעט לא חשה שה מגלית בת בת בוגרת. המשיכה את דרך חייה, יצאה מביתה לכתובת צבע כדי לשרת את שכנתה שם שלה. מר מעט נסעה לארצות הברית. לפעמים לגלית המיד בקסטי צילום. קנתה לעצמה מעמד

של צלמת מפורסמת. שוב לא העלו על הדעת שלא לשלוח אותה לאירוע מרכזי וחשוב. עם הכנתו העצמי בא הרעב לנמנות, ולהצליח יותר. לבנות קריירה. והצל הקריירה גרלה הבת.

הצלמת כמעט לא חזרה בתסכול שליחה אותה במירון לקריירה. היא חרי פרצה את תחום חי המשפחה ודוקא משום שהרגישה שהיא יכולה להתמודד עם. הלבר שלי כפי שכנתה זאת בשיתותיהם עם גלית. אני רוגמה של אשה שמבחינה את כל התאוריות שהנשמת הנשיות כרוכה בזלות בנבר.

הגר דרך בעולם הזה היתה בותה רחוקה. התושה שהיא מגלית אותה בלי להעניק לה, יצרה אצל הצלמת מערכת שלמה של מגנוני פיצוי, שבו ביקשה להעניק לבת, לקנות לה, לשמח אותה. דומה שהיא לא חשה שרונת כבר בוגרת, שיש לה כבר חבר, שהיא בזנה את חייה בלי להישען על אמה. אני תושבת שהיא מצאה ידיר בגיל צעיר כל כך משום שהיתה צריכה מישוה. אני אף מעט לא הייתי המישוה הזה.

המלפון שהניח בחנות, אכילו הגיש לצלמת את חשבו השנים בוך הניחה את בתה. חדר נבנץ באותה נקודה רבה ורגישה בעולם הקשוח שלה. עצם המחשבה שישלסלו את הבת מיריון לתל-אביב באוטובוס הבהילה אותה. זו לא בעיה היא צריכה רק לאחר את המקום שבו הבת נמצאת והיא חפשו להביא אותה לעיניה.

הפעילה את כל הקשרים שיש לה אצל רובר צולל. לבסוף איתרה את המלפון, הדרישה שהיא יוצאת מיד מעט תבני כנראה באור ראשון ליריחו.

רק אז כאשר טימה לראגן את הדברים נהנה עליה תועלת הארדה לא רק העדרת לבת, אלא אזה פחד מהלית הארדו בדרך ליריחו. רגע ארוך ותחשבה וזו מידחה אל חזרה של בתה. הייתה שם עד שהעלתה את מספר המלפון של החבר. הבחור התגייס זה מקרוב. המלפון היה של ביתה. לא ידעה רבר על הוריו. וזהו במעמקם שהחברים הנגדו. אבא הנצב שלהם בדיוק כמו המצב שלנו ירוחזה הבת ביובש.

גדי (22 בדצמבר עד 19 בינואר)
הסובבים אותם אינם מדברים בזהירות, ואנחנו עלים לחנין אותם שלא בחלפת. בדאי נצל חומנת לסינל חשבוני. שותפים צריכים לחיטע ממויבות על דברים קטנים. יכול להיות שתצטרכו לעודד מישוה.

דלי (20 בינואר עד 18 במרצאר)
השכובות חיות לכם קצת מול בתחום הכספי, ויחיו באלה שובקשם ממכם טובה או חלואה. בתחילת השבוע יזמו מוזיקים בתחום רומנטי, אולם לא תד מכן העניינים יסתדרו. חברים הדשים מלילים לחשבות אתכם.

דגים (19 במרצאר עד 20 במאי)
הבשחות העצמי שלכם משתנה, ואנחנו מרגישים שביכולתכם לעלות רכס. אי בכל זאת בדאי חזר חן לענייני הקואריות. לט שפחה. במקום זה, עשו הבניות לעשייה. לא מוא לערב ידיונים. בענייני כספים, שחק (21 במרצאר עד 19 באפריל)

השכובות המעורבות קושינו אל כל החברים השקטים. חמול מוא לדרכה, אולם ידיו לשמור מה שזה עמור את החשבות. מישוה שפחה איתם. לי עד בחורש טועים. מוזיקים וקואריות ומויבות ממויבות.

שני (20 במרצאר עד 18 במאי)
הבשחות העצמי שלכם משתנה, ואנחנו מרגישים שביכולתכם לעלות רכס. אי בכל זאת בדאי חזר חן לענייני הקואריות. לט שפחה. במקום זה, עשו הבניות לעשייה. לא מוא לערב ידיונים. בענייני כספים, שחק (21 במרצאר עד 19 באפריל)

הוא גר אצל אביו. רגע ארוך והבוננה במספר המלפון ואז צילצלה. החפלה שאיש מן העבר השני לא היה בבית. בסופו של דבר קצת משונה לצלצל אל אדם שאין את מכירה אותו ולהגיד לו כי תברחה של בנו נמצאת במצב קשה אי שם על שפת ים המלח האם הוא יוכל להאלי בסוב... זאת אומרת להתלחח אליה במטע הילי. מי יודע אם הוא בכלל יסיר לבדו שיש לו תברה. הצערים הללו ככל שהם יהיו רשענים כשיחזותיהם עם חבריהם בני גילם הם הופכים לביישנים וחשיריבשות בשיתות עם החורים.

מן העבר השני קל תקיף. קצריח שאיננו מבין מה רוצים ממנו יותר עד זאת הוא עושה מאמצים להיות אריב ומנומם. היא ניגמה לתוך המלפון. הל, זו משפחת רחוק!

הקול מן העבר השני התעניין. כן, מי רוצה אותו?

לפתע איבדה הצלמת את כסותה העצמי. במקום לדבר בשקט ובנחת, את אותם דברים שהינה לעצמה מנומסים היטב, פרצה בבכי מברכת בקל טקס. אני צריכה להביא אותה... בלילה... מידיו... ולא היה לי אל מי לצלצל חין מאשר אליך...

עוד על כך שיאסוף אותה במכוניתו. כבר מומן ביקש לבדו אותה. זה בסדר. הוא היה עושה מה שהיה עושה בן אילו יכול היה להשתחרר מן הצבא.

בחושך לא יכלה לראות את פניו. ניראנה גבר מגול. היה לו אותו תרגיל של גברים גבוהיקומה לכופף את ראשו במקצת אכילו לא נזה לו להתנשא מעל לבירות.

לא תאמינו זאת היתה מנישה עיוורת בגלל רוגנית. מצאני את עצמי נוסעת בלילה עם גבר שבוך מודה והייתי קשורה אליו. אכילו הדידות של רוגנית ושל בנו, וזו איזה חוס שאפי את שנינו. אולי מחייבות לא ידעתי. הוא היה גבר מעשי כלכלי. אלה שלא מבינים לרבר אבל אתה רואה על פי תנועותיהם את הבטנות, את השלוות. נסענו שעה ארוכה. מסתבר שהיא אודתו דברים רבים מכיר את רוגנית. למד לאהוב אותה רוגנית סיפרה לו עלי אשה נהדרת ואמא מקסימה - כי הוא למדת תבנסה. היה מוד לחזות את היליה, על גבר שלא חזרתי אותו, ואיך-על-פירקן היתה לי תועשה שאנחנו כבר ירדים ותיקים. אכילו חל מה איזה תהליך הפוך. וכרונם של הילדים, הקשרים ביניהם, עברו חזרה אליו. החורים והסמו אותו לירדים כמעט כדבר מוכן מאלי.

אחריכ היו הדברים נהפים. פנתה למשנה אססה את בתה. כירה היתה קטעה אינפורה. כל הדרך ישיבה עם בתה במשך החודש כאשר הגבר הזה, הקשור אליה באורח משונה, נהג בריכוך, משתחרר שהמכונית לא תקפון ולא תסלסל את היליה והעלה את-ריכך על איתה הביתה. העניין את היליה לבית העולים. שעת ארוכות המתין איתה במסדרון את-ריכך הנמין אותה לקפה.

אפשר להשתנות. את ידעת שאני רי חזרה - אסרה לגלית אבל, מצאני את עצמי, קרובה אל הגבר הזה הנכסלמן, האריב, באותה דרך בייח שוכי היתה קרובה אל בנו. כן שהיא אצלנו פעמים רבות בבית ולמדתי לאהוב אותו כבני. אפילו פגשם היו דומים - צוקה במבוכה - חזק והחזרה הזאת שלי לתאנה.

גליה מצאה את עצמה סקרנית וכמעט מקנאה ברומן והפה של הצלמת. מקנאה בחוסם הזה שיש לה לבחור להיות נאחבת. לבאת למנישות עיוורת. לצבד פ-רשים בנסן.

ערב חם אחר הדריעה לה הצלמת כי הסיפור נגמר. גליה היתה ליריחוה לגולל את הסיפור בדרכה שלה. את מבינה, רוגנית, גפרה ממנו. מהו של. ותרומה. מצאנו את עצמנו עוסקים על למעלה מרואש במריבה מנוססת שבעצם התחילה. חללים. שלנו ואנחנו... אכילו הם חורשים לנו לא רק את אהבתם אלא גם את תיקונם ביניהם.

מעדיבטע

יש לך דרך יותר טובה לחנוך את ילדיך?

התום למענם על שבועון חנוכה הישראלי.

מעדיבטע

- אתה נתן בידם עתון חינוכי, מרתק ומומלץ.
- הם יזכו בפרס אישי מדליק ושווה במחיר של 30 פרסים וקרי ערך.
- וכל אלה - בהנחה ממשית של 15%.

בין כל החותמים על "מעריב-לנוע" יוגרלו 30 פרסים

מחשב 464 AMSTRAD CPC

2 מערכות סטריאו משובכלות "קנווד" - מגבר ושני שמעניקים "סייקו"

7 שמעניקים "סייקו"

6 שמעניקים "סייקו"

15 מחשבי-כיס "טושיבה"

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

10 הגדולים של מעדיבטע

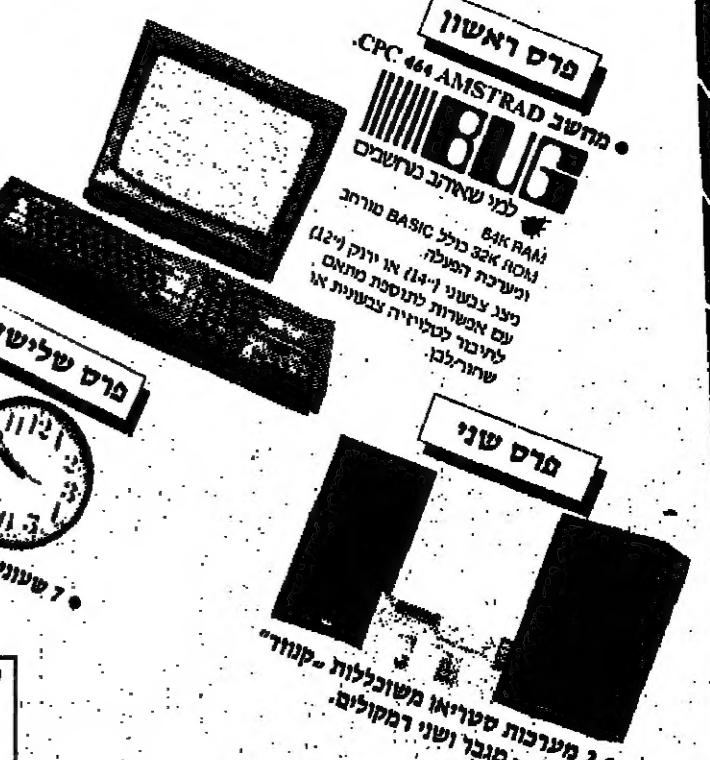
שני איש לכל מניין לא למכירה

10 חתימות חתומים ביוני, יוני, יולי, אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר, נובמבר, דצמבר

עופרת חמה, שרן למשקל 100 גרם

מגבר ופנורמיק

מגבר ופנורמיק

מחשב 464 AMSTRAD CPC

2 מערכות סטריאו משובכלות "קנווד" - מגבר ושני שמעניקים "סייקו"

7 שמעניקים "סייקו"

6 שמעניקים "סייקו"

15 מחשבי-כיס "טושיבה"

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי שבוע השבועון הנפוץ ביותר בישראל

קינוג סייז

הערך מקומד 18

הנה שנים שלכתיבה כשלעצמי אין משמעות. מנסה לעבוד העסקי שיש בו. אם תשאלו אותי מה אני עושה - לא אדע לענות לך, אומר מידי את כל פניותי. שניהם סוגים שגורל ברוח הולדתי היקנה, בצורת יחסית - בלי להשוות את שני סוגי הרוח כמו רוחות קודם. לא היה לי שום דבר.

הנה הרוח לאביו יקותיאל כמראה נפלא של חושב נחשב לשוב במיוחד לזמן הזה. זה היה-אנטי, עמי, בנו של שמואל, גרל מלצני והיה לך שם דוקא. חלק גדול מן המעשים של מיק מרדכי התבססו במהלך שירותו במשטרה. מיק היה מיוחד. עד היום הוא נשאר קשור הדוק עם חבריו לידידות, עורך מסעות חיים עם המשפחה, נוסע לתחביבים מסוכנים - הוא תלילה ועד להנהגה במהירות מופרזת. עמי מנסה מדי יום, מדי פעם, מדי שנה.

אל תישארו למרות כל השנים, יש ביניהם קווי יחס. אולי מנוחה מן החינוך שקיבלו בפנימיות גמולה ובשיתוף, אולי בגלל הקינדרשנות - שיש משותף מולידות אידאולוגית וכוונות ראש וקצה לזמן. זה לא מבליט גדולים, אף לזה חברים

רבים, ואם הם מפורסמים כפי על הבאות היום - אנו לא נרע מהם. לוקסוס אחד הם מרשים לעצמם בגללי כשהם נוסעים לחיל הם מתגוררים במלונות, הכי טובים בעולם - מריג'נס' בנידורק ועד. בורדלוק' בשווייץ. 250 דולר ללילה אפשר לקרוא לזה השתלמות מקצועית. שניהם גרים בהצליה, לשניהם שלושה ילדים, ושתי האחות שלהם (עדיית מצר אחד רוחנית מצר שני) גרושות וחיות כבר שנים רבות בח"ל. ויקותיאל-עדיית לא מצאה את המקום שלה כאן. כשהם שני מצטערים, בעיני אחד אין סימטריה רוב מניית החברה נמצאות בידי יקותיאל ומיק מרדכי. מיעוטן - בידי שמואל ועמי. זה לא מסריע לי בכלל! אומר עמי. טוב לי במה שיש לי.

הנה השתלבו בעסקים כמו כמפות על ידיים ועברו תקופת חובות ארוכה - עמי ניהל את רוב מלונות הרשת. מיק היה מנהל הרשת לפני שנמנה יור כללי. איכשהו היה ברור שכל זה יהיה, הם אומרים ומודים שמעולם לא חשבו ברצינות על אפשרות אחרת. כל החינוך שלהם, במדע ולא במדע, כוון לעניין. עמי זכר את עצמו מסתובב במלונות מגיל חמש. אביו ניהל את רוב מלונות הרשת בזמן זה או אחר. אביו שלו ניהל את חנות המלון בנאכידה. זה היה הבית, הוא אמר. מיק עשה אצל אביו. סטאג כל היום. יקותיאל מרדכי אמר שהיה למשפחה מול לא בכל המשפחות יש דור המשיך מוצלח. שלא לציטוט הוא נותן כמה דוגמאות. ומה, באמת, היה עשה אילמלא היו מתאמים לקריטריונים שלה. לא הייתי זורק אותם, אבל הייתי ממנה מעליהם מישור שניהל את העניינים. זה במחל. בעידן של הילטונים ושרותונים, הורדמנים שייכים לזן נכחד, בעלכזהים שחיים את עימקם 24

צוקריאדה

הערך מקומד 36

צוקריאדה בנצ קבע כי צוקר לא בקשה המכירה מחבר המעצב הללו, ואף השתתף בהגשת העתירה. כאשר מסך כן בנצ, בצוקריאדה, והבשר אורח תל-אביב על מינוי של עוד חבר המעצב לתפקיד בצוקריאדה. רוב הצב בראש אגף התכנון צוקר למד את הלכות הוא חוזר לבקש את תגובתו. נענה ביד הועד המסמטי לעריית (המינוי הצביא בנצ צו עלתנאי בעניין זה. בצוקריאדה, אין להתמלא על כך שצוקר אינו שומע אהבה לצוקר. צוקר אמר שחסיסם קורקסיים. מה שאני רוצה מראש העריית הוא שיתייחס אלי בדרך-אין כאל נכד-צוקר. זה הכל.

מה רעיון על צוקר? אני חושב שכל מה שהיה הוא ראש-עריית לא-רשמי. כי לראובן לניקין ולתרבות מספיק ראש-מחלקה, בצוקריאדה, כי תל-אביב אינה יותר מאשר מרכז קטן של נדירות. אבל כישורו הגדול של מר לזם הוא לשכנע את הציבור שהוא עומד מעל המיסדה הוא ואין אחרים. למעלה של העריית ומסל את האשמה ואת האחריות על כל הנזקים - האוצר משרד-התכנון, מרכז השילוט המקומי, מנהל אנשים, מקרים, פקע, כשהייתי שומע אותו מזהיר במעצב בעניין כזה או אחר: זו שערוריית ציבורית זו שערוריית לאומית ולפעמים שערוריית בינלאומית - חשבתי לתומי שהוא לא ייש כל הילה, ובזרק סדר את העניין. אבל עם השנים למדתי להסתגל למלים הנדולות שאין מאחוריהן כלום. אופייני הוא, שכשאנחנו מבקשים את המעורבות של מנהל המעצב הוא אומר לך: זה הדין. יותר גרוע ממה שאתה חושב. כאלו נכנס למפקד העתירה האחריות לא וזה עלי.

צוקר יש פילוסופיה במה צוקריאדה. ובמה המעצב-העריית. פיתרון בעיות הדיון של המעצב-העריית. ואולי-אולי נקודת ממשל לדעתו על-המעצב-העריית. גנאי שפילוסופיה. הוא צוקר, אבל מעשית במצא תל-אביב במה התוויר לפניו מציבה

שעות ביממה. משרדיהם נמצאים בגן תל-אביב. ביתו השני של יקותיאל הוא גן כרמלי, בחופשות מתגוררים בני המשפחה בגן אכירה, או "דן קיסריה". קסל ושמואל מרדכי עוד מסוגלים להיוו במר ידיות עצמי בבניה ולעצוק בפסטי על מנהל שמישל. יש מנהלים שלא יכולים לעמוד בפיקוח הצמוד הזה. הלם שומר. אחרים התפטר. הצר השני של המסע הוא הגישה האישית: הורדמנים ידועים כמי ששומרים חמך נעדרים לחותיקים, יתורים קדורים ולא ממהרים לפטר אותם. (גם מר וילברשטיין מנהל רימון עוד עובד בישות).

בינתים הלם המעל המשתתף ומתרחב: יוסי הקס, בן-דוד, מנהל את "קינוג דייוויד". מיק נשוי לליאורה לבית מנהל, בתו של מעצב הנגים במלונות לליאורה עד שהיא ועמי יסיכמו על גוון מסוים של שטיח, מחייך אחד מאנשי הרשת. איוה פרנקציוניסטים אלה, הפרנקציוניסטים הם אכן מחלה משתתפת. אצל הורדמנים, לא מתיים מנהל, אבל יקותיאל מרדכי לא יוש טוב כלילה והוא משתמש בגלגלות שינה כבר שנים רבות, אולי בגלל. מאו מעולם, אפר, הוא שונא בינוניות. עמי אומר שהוא חולם לפעמים לחזור ולנהל מלון קטן. אבל שיהיה ממש פרקסס. מיק שואף לעשות דברים. לבנון. לשמור על רמה מקצועית גבוהה, על החלום הציוני ועל הדגיות לבני אדם.

גן, באמת, זה מתכון בעסקים, זה הוא דוקא משובח שכן. אולי קשה להתחיל ככה, אבל להמשיך כך זהווי שאפשר.

טל בשן

המעצב הלם המעל המשתתף ומתרחב: יוסי הקס, בן-דוד, מנהל את "קינוג דייוויד". מיק נשוי לליאורה לבית מנהל, בתו של מעצב הנגים במלונות לליאורה עד שהיא ועמי יסיכמו על גוון מסוים של שטיח, מחייך אחד מאנשי הרשת. איוה פרנקציוניסטים אלה, הפרנקציוניסטים הם אכן מחלה משתתפת. אצל הורדמנים, לא מתיים מנהל, אבל יקותיאל מרדכי לא יוש טוב כלילה והוא משתמש בגלגלות שינה כבר שנים רבות, אולי בגלל. מאו מעולם, אפר, הוא שונא בינוניות. עמי אומר שהוא חולם לפעמים לחזור ולנהל מלון קטן. אבל שיהיה ממש פרקסס. מיק שואף לעשות דברים. לבנון. לשמור על רמה מקצועית גבוהה, על החלום הציוני ועל הדגיות לבני אדם.

המעצב הלם המעל המשתתף ומתרחב: יוסי הקס, בן-דוד, מנהל את "קינוג דייוויד". מיק נשוי לליאורה לבית מנהל, בתו של מעצב הנגים במלונות לליאורה עד שהיא ועמי יסיכמו על גוון מסוים של שטיח, מחייך אחד מאנשי הרשת. איוה פרנקציוניסטים אלה, הפרנקציוניסטים הם אכן מחלה משתתפת. אצל הורדמנים, לא מתיים מנהל, אבל יקותיאל מרדכי לא יוש טוב כלילה והוא משתמש בגלגלות שינה כבר שנים רבות, אולי בגלל. מאו מעולם, אפר, הוא שונא בינוניות. עמי אומר שהוא חולם לפעמים לחזור ולנהל מלון קטן. אבל שיהיה ממש פרקסס. מיק שואף לעשות דברים. לבנון. לשמור על רמה מקצועית גבוהה, על החלום הציוני ועל הדגיות לבני אדם.

המעצב הלם המעל המשתתף ומתרחב: יוסי הקס, בן-דוד, מנהל את "קינוג דייוויד". מיק נשוי לליאורה לבית מנהל, בתו של מעצב הנגים במלונות לליאורה עד שהיא ועמי יסיכמו על גוון מסוים של שטיח, מחייך אחד מאנשי הרשת. איוה פרנקציוניסטים אלה, הפרנקציוניסטים הם אכן מחלה משתתפת. אצל הורדמנים, לא מתיים מנהל, אבל יקותיאל מרדכי לא יוש טוב כלילה והוא משתמש בגלגלות שינה כבר שנים רבות, אולי בגלל. מאו מעולם, אפר, הוא שונא בינוניות. עמי אומר שהוא חולם לפעמים לחזור ולנהל מלון קטן. אבל שיהיה ממש פרקסס. מיק שואף לעשות דברים. לבנון. לשמור על רמה מקצועית גבוהה, על החלום הציוני ועל הדגיות לבני אדם.

המעצב הלם המעל המשתתף ומתרחב: יוסי הקס, בן-דוד, מנהל את "קינוג דייוויד". מיק נשוי לליאורה לבית מנהל, בתו של מעצב הנגים במלונות לליאורה עד שהיא ועמי יסיכמו על גוון מסוים של שטיח, מחייך אחד מאנשי הרשת. איוה פרנקציוניסטים אלה, הפרנקציוניסטים הם אכן מחלה משתתפת. אצל הורדמנים, לא מתיים מנהל, אבל יקותיאל מרדכי לא יוש טוב כלילה והוא משתמש בגלגלות שינה כבר שנים רבות, אולי בגלל. מאו מעולם, אפר, הוא שונא בינוניות. עמי אומר שהוא חולם לפעמים לחזור ולנהל מלון קטן. אבל שיהיה ממש פרקסס. מיק שואף לעשות דברים. לבנון. לשמור על רמה מקצועית גבוהה, על החלום הציוני ועל הדגיות לבני אדם.

אבי רז

מבוקש 51

מנהל מנהל

מעדיב

השבוע לפני 35 שנה

**בעמוד זה מביח מנהיגות
והמורעות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע המקביל של 1951.
הנוסח המקורי נשמר.
ליקט: גבריאל שטרסמן.**

**משורייני הלגיון חדרו
לישראל והפגיון**

3 משורריונים של חלגין
תקריב ורבות משגרים של
מזמור חלוצי התקטסו את
שעתה. ב. בוקיט את כריות
השאל באחד הנבול ליד המר
היחסם שבמפירות בית גור
י.י.

האויב חפצי גם במצבנות.
ידידות והתפניות נמשכו למי
נגיין במשך כל היום עד שעה 6
בבוקר ערב.
לעומת ההודעה הידועה
טענה כאילו 60 חיילים ישרא

לוב פחה
פצע בריות
עבדאללה

הוא חרש, נשגב בדרך ביר
שבור קולו על ידי האמיר
ה, כש המצור של עבראולה
ידו. כלל ניהם ככר כן
יר את אשור הדבר הוא
ב לבת העולם העליון רוח
הוא.

יום בו ירה סלאח בגלגל
 והשבע כעורו באחו
 ובאללה לביקור באקדו
 התגלגלו של האחי מי
 הדיקה. שטח ארץ הברית
 ביאיתו וצאנו לעיר
 ויהיה העובר בחיפיו של

מורד מראש אליהו, שר
 הצה"ל של מצרים, הצירי מבר
 למוס המצרי, של מצרים אינה
 רוצה להתחבר למספר הישראלי
 - חיי ובי מוסר לה להתחבר

המונ"י סינים

שם

פירות ליד

נכנסים

לכוחות או"ם

מינה רעבים ומצור עצום
המחזיקם בחיות קדומות ורוע

נפוליאון

המחנה של אלה קמוניסטים
נאמרו קיי חוקים אחרים.
הרוביות והמכשירים ה-24
לקחו בשב"י אצלם קמוניסטים
מקומטערב לנצחון.
הקמוניסטים נשם לכל דבר
הצי האי ירד במקומות אחרים הם

שירים של 7 ערים
ומבטלים לגילונים חסר
מאורגנים רבים העני
עם לעצמית לנחל חזק
נבחר חסרם מקדשם

[illegible]

100

יחזקאל לרודניץ של סקוה המבוא
של סטודנט מילרד מרדל 1948 מדי
ה 3935. צבע ירוק כהה. מספר
בברוקלין. לרודניץ לתי המועדון
ה סלובק. ד"ר דובישינסקי 85
היה של. 4341. קמבר גיטין.

אומן עשה לעצמו
פריסה שכוללת מיל 44, 88
סמך רבועים חדשים, עם סט
ל 120 ת;
דגב והבוב 33, חץ
מל בים סט

155 צירי
קונגרס
לוחצים
להענקה
מיוחדת
לישראל

הצחירה ותומכה ע"י 165
צירי קונגרס המייצגים 30 מדי
ת בארה"ב, בדבר תמיכה
העצת העם לתקנות 150 מדי
ן ודלג' לישראל, תגש מדי
ית הנבחרים האמריקני.
צירי הקונגרס שחזרעו על

מטרופוליס לתוצרת, והישג נכ
התנגדותם לתכנית של תי
א מרומן על הקצבת 125 מ
ן דולאר למורה התיכון והא
ה מיד אחר שהקונגרס אישר
התצעה לעזרה נכסית לזוה
בהוצרה באמר, שעל אה"ל

לִישׁ עוֹרָה כְּסִמִּית לְמִינָה
אֵל, כִּי לֹא־שׁוּר לֹה לְקוֹט
הַ גְּרוּלָה וּלְפִתָּה אֶת אֲחֻזָּתָה
כֵּעַ שֶׁלָּה, לְמַעַן תִּזְכֵּל לַחַיִּית
וְצָבָא, כִּלְכֵּלִי וְאִידִיאוֹלוֹגִי
הַשְּׁלוֹמִים וְהַתְּנַשֵּׁשׁ בְּמִדּוּר הָאִרִי
וְהַיִּסְיֵעַ לְשִׁמְרָתָהּ עַל־שְׁלוֹ

גם וכתוב ועל וקורות
בם על דמות אלהים וכתוב

סטריה

התאחדות המורים ביהדות

תל אביב

1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424

הצעה מיוחדת לקוראי מעריב

מבחר סדרות לעיון ולימוד בהנחות ובתשלומים

בתשלומים			מחיר קטלוגי	
סה"כ	כל תשלום	מס' תשלומים		
400.00	80.00	5	462.00	1. אטלס עץ החיים - הרב ד. הלפרין - 14 כ"ר
240.00	50.00	5	290.00	2. אנציקלופדיה אביב - 10 כ"ר מושלמת ומעודכנת
325.00	65.00	5	370.00	3. אנציקלופדיה חדוות הדעת - 12 כ"ר
280.00	56.00	5	325.00	4. תנ"ך קאסוטו רגול - 15 כ"ר
275.00	55.00	5	340.00	5. אנציקלופדיה צה"ל בחילו - 18 כ"ר
250.00	50.00	5	340.00	6. אנציקלופדיה עולם חדש - 11 כ"ר
350.00	70.00	5	455.00	7. אנציקלופדיה לבישול ואמיה - 16 כ"ר
150.00	30.00	5	170.00	8. מלון עברי-עברי - אבן שושן - 4 כ"ר
231.00	38.50	6	275.00	9. הקורס המלא ללימוד אנגלית של ה-B.B.C - 4 ספרים ו16 קלטות
160.00	32.00	5	190.00	10. מלון צרפתי-עברי; עברי-צרפתי - 6 כ"ר
160.00	32.00	5	190.00	11. מלון עברי-אנגלי; אנגלי-עברי, שכטר - 6 כ"ר
110.00	22.00	5	130.00	12. מלון מניח: עברי-אנגלי; אנגלי-עברי - 3 כ"ר
400.00	80.00	5	480.00	13. חלמוד בבלי - הרב עדן שטיינמלך - 18 כ"ר
75.00	15.00	5	95.00	14. קונקורדנציה לתנ"ך - אבן-שושן, מהדורה מיוחדת - 3 כ"ר
900.00	150.00	6	1250.00	15. מידות טיים-ליין - 50 כ"ר *
44.00	22.00	2	59.00	16. מסיקה בבל החמישי - גיימס גולווי - 2 כ"ר
36.00	18.00	2	42.00	17. מדיין למטייל בארצות - 3 כ"ר
36.00	18.00	2	42.00	18. מדיין מעריב לארץ-ב - 3 כ"ר
250.00	50.00	5	350.00	19. עולם ותנ"ך - וזמניו עד היום 7 ספרים
135.00	27.00	5	180.00	20. אנציקלופדיה חיות-חבר - 3 כ"ר
475.00	95.00	5	432.00	21. אנציקלופדיה דמויות למשוחזר - 10 כ"ר
315.00	63.00	5	288.00	22. אנציקלופדיה להזדמנויות ווארם - 12 כ"ר
330.00	66.00	5	300.00	23. התקופות הגדולות בהיסטוריה של ארץ-ישראל - 12 כ"ר
44.00	22.00	2	50.00	24. אטלס בראור לבתי-הספר
125.00	25.00	5	150.00	25. מלון אלקלעי: עברי-אנגלי; אנגלי-עברי - 3 כ"ר

תחשבוני יקבל ונתחם חשבת של 15% על חסודר המעלה במחירי החשבות
 מחשבת תחשבותי אמרן חרש סמרים בדרגות מחיר של 25 ש"ח לסמ
 חרש חשבות בתשלומים כולל מע"מ, מחיר חרש חשבות
 תחשבוני חומות

[illegible]

۱۱۷۰

1.6-6.6.86

דעתו

מקום עשיר וחדיש של מוצרי היקרה
Marks & Spencer *St Michael*

St Michael בן מיכאל

אזיק
9700 פ

יחד
1200

את

בשיתוף עם "עושים" (מרכז ללימודים יהודיים-מסגרת הסדרה "פולמוסים ביהדות" ותקציב חומשת שבועות סמינר מיוחד בנושא)

**"מועדון הזמר"
עם אפי נצר**

ישראל ושווייץ (17.6; 1.7) □ 14 יום באיטליה,
ירושלם הקלאסית (17.6; 1.7) □ 12 יום בצפת,
צפת ואנגליה (14.7) □ 25 יום בארה"ב (15.6);
ד. וורנוביל (2)

מחיר: 13.7 • טיורל קלאסי של 18 יום בדנוסק;
25; 8.8 • טיורל של 21 יום – כולל הגי

צילונה) או 20 יום (כולל ברצונה)
20.10; 16.10;
ציאתה 18.9; 4.9; 17.8; 17.7; 26.6

טיוולים לחובבי

החג הזה
28.7
יום
בנורוניה
ולדמרק
בהדרקמ

מחיר 157
157

100

הופשת שבוועה
ב"הילטון" ירושלים

חופשה מיוחדת לפרנאים/ו
דוריים לשומרי מסורת

הארכי יציאה מוגבלת: 10 ימים בלב
שווייץ וצרפת (1.7; 17.6) □ 21 יום בלב
חולד ואנגליה (26.6; 10.7) □ 9 ימים בלב
29.6) □ 15 יום בסקנדינביה (3.7) □ טפ

סקנדנביג: 15, 18 או 21 יום
 טייל של 15 יום בשוודיה, נורווגיה ודנמרק (הציג
 שוודיה, נורווגיה ופולנד (הציגה: 11.7; 13.7
 הצפוני ולפנד (הציגה: 13.7).

המפרינאים).
 • טיול מקיף של 19 יום, כולל בריכות, היציאה: 1.10.
 • טיול מקיף של 20 יום, כולל בריכות והמפרינאים. ה

אוסטריה והונגריה.

יוגוסלביה: 16 יום.
הטיול תקלססי בגופים, אתרים ותרבות • היציאה
14.7; 4.8; 15.8; 8.9; 30.9; 14.10.

● ספארי לודניים בשמורות חסותיות של קנה.
הצטיות: 17.7; 14.8; 11.9; 9.10.
● טיול קמפניגו 16 יום. (17.8; 14.9; 9.10) 23 יום
(31.7).

השקול וקבלה: היציאה 0.10 119.9 115.8 123.7 7.47
מזרח תורכיה: היציאה 1.9

בחומשה שבועות:
 פשה: משפחה - משולבת ביטולים
 מודרניזם בגלל וברכב המריו:

רים וכפר בלום.
 ד' חופשת "גלגליל": 12-14 ביוני (מערב חג ועד
 י' שבט).
 המקומות מוביל:

הזוי דתי, אוכל בשר ומלווה

■ באפריל ולחודן 17 ו-22 יום באירופה וקלאסית ■
■ באנגליה, וולס וסקוטלנד 28 יום מחוץ-אליטרון ■
■ 29 יום בארצות הברית - ריטלי הוטבט

במלאת חמש שנים
ל"מועדון מטיולי מעריב":

שירותי הקרקע
ל שירותי הקרקע) תינתן לכל קורא שהשתתף
מטוילים או מבצעי החופשה במסגרת "מערדון
עדיב" בארץ או בחו"ל

**רצאות מיוחדות בליווי שקופיות
על טיולי הקיץ**

דון חטיילי מעריב
